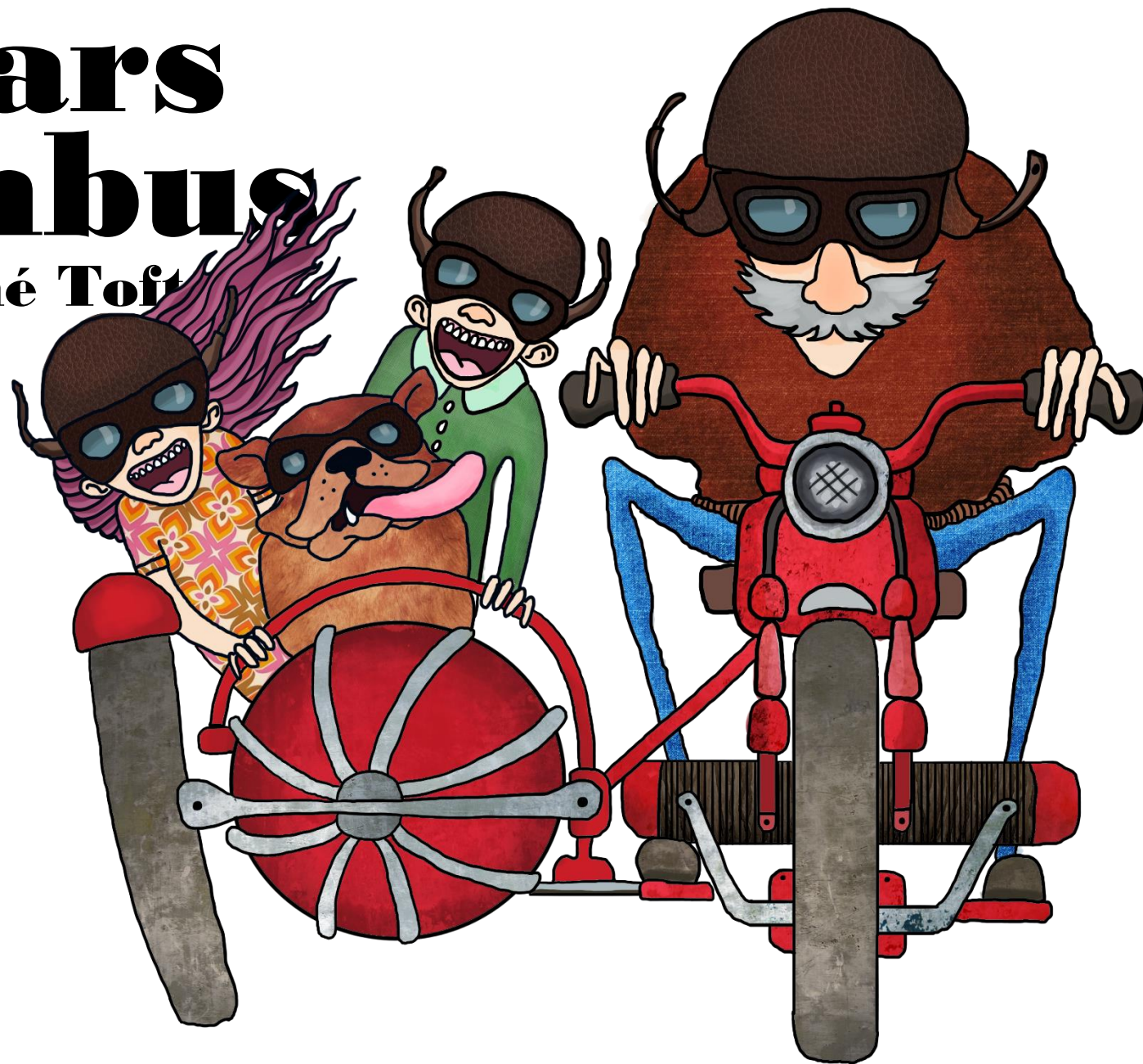
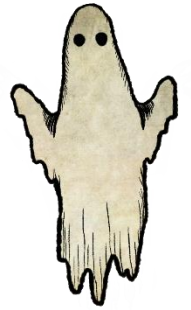

Farfars Nimbus

Af René Toft

Dette scenarie er dedikeret til min farfar.

*Min farfar havde hverken motorcykel eller overskæg,
men han havde en fantastisk gammel cremefarvet
folkevogn og så fik jeg lov at barbere ham med skum
og skraber, når jeg boede hos dem hver sommer.*

Det var en magisk tid.

INDHOLD

Indledning	4
Plot og Karakterer	5
Tema og Opbygning	6
Spilteknik.....	9
Opstart	12
PROLOG.....	15
AKT 1	19
AKT 2	29
AKT 3	39
AKT 4	49
AKT 5	61
Karakterer	68
Farfar	69
Sille	73
Bille.....	77
Danmark ifølge Farfar	81
Flowchart	85

Farfars Nimbus af René Toft

Scenariet er skrevet til Fastaval 2017

Illustrationer: Nora. www.fiverr.com/minotaure

Tak til:

Kæmpe tak til min sparringspartner Nynne Søs Rasmussen. Jeg skylder dig en pakke skumfiduser.

Tak til de scenarieansvarlige Anders Frost Bertelsen og Tina Heebøll Arbjørn. I var fantastiske.

Tak til mine spiltestere: Tim Slumstrup Aunkilde, Anna Sigrid Pii Aunkilde, Mads Føns Frausig, Mikkel Bækgaard, Kamilla Kate Brichs og Signe Løndahl Hertel. Kunne ikke have gjort det uden jer.

Tak til Bjergkøbing Grand Prix, Russian Pizza Blues, The Straight Story og The Big Fish.

Indledning

Farfars Nimbus er en underfundig dansk feelgood roadmovie, fyldt med skæve eksistenser, blåøjet naivitet og en ukuelig tro på det bedste i mennesket. Et scenarie om små skæbner og store ord og om at redde verden et menneske af gangen.

Spillerne spiller **Farfar** (pensioneret stuntkører) og hans to børnebørn **Sille** (8 årig vildbasse) og **Bille** (8 årig Spørge Jørgen), der tager afsted på Farfars Nimbus med sidevogn for at finde **Far**. Far er forsvundet, efter ham tog ud for at redde verden en uge forinden.

Scenariet er trioens rejse gennem Danmark i en historie, der forgrener sig, som man kommer frem. Spillerne vælger fortløbende, hvor de nu skal hen, fremad videre i det danske landskab. Hver scene er knyttet til en fysisk lokation i Danmark og en konkret person, som Far på den ene eller anden måde har forsøgt at hjælpe, med større eller mindre succes. Det er så trioens opgave at forsøge at rydde op i det rod deres far har efterladt. Som tak sender den nødstedte dem videre på deres færd. Eksempelvis vil du fra Pølseændene i Korsør kunne vælge at køre til Mekanikeren i Brenderup, Bogholderen i Sønderborg, Dydsmønsteret i Fredericia eller den Døende Mand i Tønder. Rent praktisk betyder det, at der vil være 16 faste scener, men at man kun vil spille fire af dem, og de bliver bestemt ud fra, hvor de kører hen.

Hver scene har en af fire mulige **tematiske elementer**: kærligheden, døden, friheden og heltemodet. Disse temaer er med til at bestemme, hvilken far de møder til ved scenariets slutning.

Der vil også være nogle faste scener som spillerne *ikke* selv vælger, bundet op på en misforstået kidnapning (Farfar glemte at sige til Mor at han lånte børnebørnene). Disse scener har den funktion at skabe en fremdrift i scenariet, at skabe en deadline for hvor lang tid trioen har til at finde far, før politiet finder dem.

Til sidst er der så selvfølgelig en slutning, der vil afhænge af hvilket tema, der har vejet tungest i deres fortælling. Finder de helten, den hjerteknuste, den døende eller vandreren?

Scenariet er et klassisk "vi sidder omkring bordet" rollespil, men med **mekanikker** der er med til at sætte rammerne for interaktionen mellem Farfar og børnene og resten af verden. Eksempelvis har Sille **en usynlig ven**, der kan interagere med omverdenen, Bille har en forkærlighed for **store ord**, som kommer til at præge samtalerne med Farfar, og Farfar selv er medlem af **Anonyme Nostalgikere** og mener at alt var bedre i gamle dage og forkaster derfor "nymoderne" remedier, hvilket kan gøre mere skade end gavn.

Samtidig bliver der en **sproglig tone** i scenariet, der er vigtig for at få den lettere blåøjede stemning frem. Naivt og ærligt er nok den rammende beskrivelse. Som når et barn taler. Uden filter. Dette skal øves frem inden spilstart gennem øvelser.

Spillelederen skal spille de mange skæve **bipersoner** undervejs, men også have det gyldne overblik over de muligheder, der ligger i historien, og hvilke temaer, der har vejet tungest i deres fortælling, og som derfor peger i retning af hvilken slutning trioen møder.

Plot og Karakterer

Spillerne spiller henholdsvis Farfar og tvillingerne Sille og Bille.

Farfar er blød og varm og ganske excentrisk. Han er enkemand og har opkaldt sin motorcykel efter sin afdøde hustru, Ruth. Farfar er desuden stiftende medlem af Anonyme Nostalgikere og tror ikke på nymoderne remedier som mobiltelefoner etc.

Sille er en fræk vildbasse og har en usynlig ven, Flupsi, der altid er der, når hun har brug for det. Flupsi er i virkeligheden Farfars afdøde kone, Ruth. Det ved Sille godt, men har lovet ikke at sige det. Sille kan ikke læse, eftersom hun er ordblind, men hun er ligeglad.

Bille er ekstremt videbegærlig, men han har desværre ikke lært at læse særligt godt endnu pga. sin ordblindhed. Han elsker store ord og vil altid have Far eller Farfar til at forklare de svære ord. Dette gør de efter bedste evne.

Far er rejst bort ugen forinden for at redde verden og eftersom Farfar, Sille og Bille ikke har hørt fra ham i al den tid, bestemmer de sig for at finde Far. Farfar glemmer dog at fortælle Mor, at han har taget børnebørnene med på tur.

Mor tror, Sille og Bille er kidnappede og Politiet slår det op som århundredes forbrydelse og skynder sig at sætte en stor menneskejagt i gang. Nu har Sille og Bille og Farfar travlt, hvis de skal nå at finde Far, inden politiet finder dem.

Jagten på Far er en tur gennem Danmark fra Sjælland til Nordjylland i Fars spor. De folk, Far har talt med, får Sille, Bille og Far talt med og for det meste også hjulpet, eftersom Far ikke altid har gjort livet nemmere for de involverede parter. Gode intentioner er ikke altid nok.

Undervejs lærer de både noget om Far, men også noget om sig selv og hinanden. Med hver person de møder kommer de nærmere på Far og en forklaring på, hvorfor han tog afsted, og de valg de selv træffer undervejs bliver pludseligt meget vigtige for hvilken Far, de ender med at møde. Er det Far med det bristede hjerte, Far hvis dage er talte, Far der sætter sin egen og andres frihed højest eller er det heltten Far der redder dagen?

Tema og Opbygning

Jeg vil gerne starte med at advare dig. Du sidder lige nu med tre gange mere scenarie end du får brug for. Det vil sige at du kun kommer til at spille 25% af alle de scener, du nu skal til at læse. Men der er en forklaring.

Farfars Nimbus har fire temaer; kærligheden, døden, friheden og heltemodet. Fire mulige forklaringer på hvorfor Far er taget ud for at redde verden og fire mulige måder at anskue Far på. Og her skal det siges at det er spillerne der anskuer. Det er deres tanker om hvem de tror Far er, der bestemmer hvem det er de møder undervejs og hvilken Far de møder til sidst. Det valg træffer de fem gange i løbet af scenariet. Fem gange har de muligheden for at vælge mellem kærligheden, døden, friheden og heltemodet, hvilket så også betyder at der 20 forskellige scener, hvoraf de kun kommer til at spille de fem af dem.

Opbygning

Rent opbygningsmæssigt er Farfars Nimbus en historie delt i seks dele: Prolog, Akt 1 til 4 og til sidst den afgørende Akt 5.

Prologen består af to scener. Farfar, Sille og Billes afgang og mødet med Den Magiske Madam Blå, der introducerer tanken om temaer for spillerne.

Hvert akt består af to typer af scener, en tematisk scene og en mellemscene. Som tidligere nævnt vil der i hvert akt være fire mulige tematiske scener, en til hvert tema. **Man skal kun spille den ene.** Hvilken scene de skal spille er op til spillerne, men når de har valgt en scene, fravælger de automatisk tre andre scener, som de *ikke* får muligheden for at spille på et andet tidspunkt. Når man har spillet den tematiske scene følger der en scene (eller to) der fortæller hvordan verden udenfor reagerer eller blander sig på Farfar, Sille og Billes roadtrip.

Der er ingen restriktioner for hvilke temaer man skal tage. Har de taget en scene om døden, skal de ikke at tage de tre andre. De må gerne. Det kan være de ender med at spille en scene en fra hvert tema. Det kan være det bliver to gange heltemod og to gange frihed. Det er igen op til spillerne.

Hvert tema har en slutning. Til sidst står spillerne overfor et valg som afgør deres og Fars skæbne. Har de overvejende undersøgt en eller to temaer, vil det give mening at de vælger en af de slutninger, men det er som sagt op til dem. Det kan være de er bange for at tage den slutning der hører til temaet Døden, af frygt for at miste Far. Og det er ok. Det er deres historie. Det er deres Far.

En Scenes Opbygning

En typisk scene i Farfars Nimbus består af følgende elementer:

En overskrift, hvor man kan læse hvem det involverer og hvor det foregår, såsom Den Falske Tatovør i Kalundborg (scene 1.1A).

En kort opsummering af hvad der sker i scenen og hvilken opgave spillerne står overfor.

En beskrivelse af byen eller området ifølge Farfar. Spilleren, der spiller Farfar, får et ark med beskrivelse af samtlige byer, de kan komme til. Så skal han/hun blot læse op om byen, som det første når scenen starter.

En beskrivelse af situation og scenens NPC før Far dukkede op. Hvem er det vi har med at gøre? Hvorfor var det, at de havde brug for hjælp?

En beskrivelse af hvad der skete da far dukkede op. Hvad gjorde Far og hvad sagde han? Og hvad skete der så?

Først nu kommer så afsnittet hvor **spillerne kommer på banen**. De ved naturligvis ikke alt, hvad der er sket før de ankom, men fordi du ved det som spilleleder, kan du inkorporere det efter behov gennem samtale eller hints. Det er også vigtigt at du ikke bare lader npc'en forklarer alt fra starten af. Spillerne må gerne spørge ind.

Så følger et afsnit til når **problemet er løst**. Nu vil npc'en gerne fortælle mere om hvordan far var, da han var der. Hvordan virkede han? Havde han travlt? Virkede han skrøbelig? Var han sej?

Og afsluttende har de informationer om **de fire mulige destination** Far har draget videre til.

De fire temaer

De fire temaer, Kærligheden, Døden, Friheden og Heltemodet introducerer spillerne til nogle sider af Far, som skifter alt efter hvilket tema de arbejder med. De lærer mere om den side af Far ved at interagere med de folk som han har hjulpet på sin vej, både ved at lære hvad Far har gjort for dem, men også hvad de fortæller om hvordan Far var og hvad han sagde.

Spillernes fokus på hvad de gerne vil vide om Far bliver historiens drivkraft frem. Mener Sille hårdnakket at Far er en helt, så kommer de nok ikke udenom at spille mindst en scene med temaet Heltemod. Er Farfar bange for at Far er syg og denne rejse er hans svanesang, så bliver Døden måske et tema der går igen.

En anden mulighed er også blot at vælge efter hvilket af de fire præsenterede scener man synes lyder sjovest. Det er helt legitimt.

Det bliver undersøgelser af begreberne, både fra Farens synspunkt og fra spillernes undersøgelse af Farens aftryk på sin vej.

Kærligheden

I scenerne om Kærligheden er Far på en mission for, at få folk til omfavne kærligheden, uanset hvilken form den tager. Det kan være kærlighed til et håndværk, den besværlige kærlighed, eller den usagte kærlighed, man ikke tør vælge. Far er dog en tikkende bombe og drager Danmark rundt med et skrøbeligt hjerte. Det er fyldt med kærlighed, og han vil kun det bedste for alle, men savnet til sin egen familie, får hjertet til at briste. Han ender på hospitalet i Viborg med et knust hjerte og kan kun vækkes af sin familie.

Døden

Det meget Sille der er i fokus i scenerne om Døden. Hendes usynlige ven Flupsi, er Farmor, så vi ved allerede fra starten af, at Sille har evnen til at se de døde. Og hver gang det bliver italesat, er der en mulighed for, at Farfar finder ud af, at det er Farmor der rejser med, og ikke Flupsi, en selvopfundet usynlig ven. Det bliver til samtaler om livet efter døden, og hvad der venter os derude. For Far er det en rejse, hvor han kommer til at erkende sin egen dødelighed. Han ved, at han er syg og ved, at han skal opereres i Viborg, men inden da benytter han chancen til at prøve at få en idé om, hvad han har i vente. Derfor møder taler han med en studerende om parapsykologi, en døende mand, besøger et hjemløst hus og en præst med evnen til at se de døde. Han finder sine svar og accepterer, at han skal dø. Til begravelsen kan Sille se, at han har fundet fred.

Friheden

Scenerne om Friheden handler meget om den pris, man er nødt til at betale for friheden. At man skal forstå og respektere den, men også udfordre den. Far er på vej mod de store vidder, på vej mod Frederikshavn for at tage færgen videre til Oslo og videre. Undervejs hjælper han folk med at udfordre den frihed, de tror, de mangler eller får dem til at sætte større pris på den frihed, de allerede har. Han udfordrer staus qou, og det er ikke altid det lykkes. Han lærer to pølsemagere, at de har friheden til selv at sætte deres pris, lærer en revisor at være eventyrlysten, får en millionær til at blive vagabond og hjælper en kvinde bundet til en kørestol at flyve. Det handler om den personlige frihed, retten til at være sig selv, hvilket også gør, at det er her vi ser Far fra sin mest egoistiske side. Det er hans korstog, som han har glemt at indvie de andre i. Men de kan indhente ham og fortsætte rejsen sammen med ham.

Heltemodet

Til sidst har vi Heltemodet. Det er børnenes idé om deres Far. At han er en vaskeægte helt, der gør heltemodige ting for de folk, der ikke selv kan. Men han er ikke en superhelt. Han har ikke skyggen af superkræfter, men han har modet til at gøre noget. Så de mennesker han møder undervejs, i sin søgen efter en plads i livet som helt, bringer ham til en angst tankpasser, en stakkels dreng der har brug for noget oprør, en sur lærer han snyder til at gå på pension og ikke mindst sørger han for at en lille nordjysk flække får et Bibliotek, på trods af politikernes nedskæringer. Han er hverdagens helt og ender med at finde sit kald som brandmand.

Spilteknik

Farfars Nimbus er skrevet som et klassisk Fastaval bordrollespilscenarie, eller danish freeform som det også hedder. Det vil sige, at man sidder omkring bordet og spiller sine roller, og der vil være en minimum af fysisk kropsligt rollespil. Du skal selvfølgelig som spilleleder være velkommen til at kropsliggøre scenariet mere, men som udgangspunkt er det ikke tænkt sådan. Derimod er der sat nogle spiltekniske rammer for den interaktion, der foregår omkring bordet.

De tre karakterperspektiver

Hver spilkarakter har hver sin personlige tilgang til verden, deres ramme for den interaktion, de fordrer.

Silles fantasi, usynlige ven og telefonnummer

Sille har en vild fantasi, som til tider fylder en del. Grænsen mellem fantasi og virkelig kan være lidt af en gråzone for hende, men det skal ikke være et problem for scenariet. Det skal være hyggeligt og sjovt og være med til at skabe sjove situationer, ikke spænde ben for historien.

Som spilleleder er det godt at puste til fantasien en gang imellem. Hjælp spilleren på vej, hvis Sille spilleren ikke er så fantasifuld og samtidig vær klar til at udfordre Sille med virkeligheden, hvis hun løber ud af en tangent.

Sille har en usynlig ven, Flupsi. Flupsi er Sille og Billes afdøde Farmor. Det ved Sille godt. Sille er den eneste der kan se og høre hende af de tre. Sille har lovet Farmor ikke at fortælle Farfar, at det er Framor, da det vil gøre ham mere ked at det.

I løbet af scenariet vil de møde andre der kan se Flupsi/Farmor, andre der kan se de døde. Her bliver der mulighed for, at Farfar finder ud af Flupsi er Farmor.

Sille har af Far fået et telefonnummer, som de kun må bruge hvis de virkelig er på røven. Det er et direkte nummer til Far. Præcist hvad der sker når de ringer til det nummer er helt op til dig, for interaktionen handler meget om hvilken situation de ringer fra. Det vigtigste er at Far vil gøre, hvad han kan for at hjælpe gennem telefonen. Give dem velmenende råd. Han er som en rolig bjørn, der får bølgene til at lægge sig. Men ringer de efter biljagten i 4. akt, så bliver telefonen ikke taget.

Bille og de store ord

Bille er en videbegærlig dreng og han elsker i særdeleshed de store ord, de svære ord, de ord der lyder som om de har noget pondus. Hver gang han støder på et nyt stort ord, skrives ordet og forklaringen ned, så det kan bruges i samtaler senere hen.

Rent praktisk betyder det, at den spiller der spiller Bille, hele tiden skal være opmærksom på, hvad folk siger og spørge og notere når der dukker nye store ord op. Så skal Farfar eller en anden voksen forklare hvad det betyder, uanset om de kan det eller ej. Lige ved og næsten er også fint nok.

Billes spiller skal så skrive det ned og bruge det fremover, når lejligheden byder det.

Farfar, anonyme nostalgikere, Olsen Banden og Bulder

Farfar er stiftende medlem af Anonyme Nostalgikere og er overbevist om at alting var bedre før. Moderne hjælpemidler er et unødvendigt onde, og skal som udgangspunkt undgås. Det giver automatisk nogle komplikationer, såfremt trekløveren ønsker at ringe til nogen, for de har ikke en mobil og det er efterhånden svært at finde en mønttelefon, der rent faktisk tager mønter.

Olsen Banden fylder en hel del i Farfars liv. Da han var yngre, var han stunkører for Nordisk film og medvirkede i adskillige Olsen Banden film. Som ældre går en del af fritiden med at skrive Olsen Banden fanfiktion. Farfar elsker dem af hele sit hjerte og han deler sin lidenskab med Sille og Bille. Det er noget de har sammen.

Bulder er Farfars hund. Det er stor, savlende engelsk bulldog. Den er med på hele turen men holder sig mest i ro. Som spilleleder kan du bringe den i spil, som kommentar til det der sker. At Bulder knurre af irriterende personer, eller gerne vil klappes af folk, der trænger til et kram. I de scener hvor Bulder har en specifik funktion, som med pølsemakerne i Korsør (scene 1.1C), så står der i teksten, hvad der sker.

Den Sproglige Tone

Farfars Nimbus er et naivt scenarie. Det handler om det gode folk forsøger at gøre for hinanden, og de komplikationer det kan afstedkomme. Det handler ikke om ondskab. I denne udgave af Danmark findes der ikke rigtig ondskab. Alle vil egentlig det bedste for hinanden og der en konsensus om at **man lyver ikke overfor hinanden**. Man kan altså stole på hinanden og hvad der bliver sagt.

Der er selvfølgelig ingen regler uden undtagelse. Far lyver hele tiden, men det er mere i den afdeling, der hedder "jeg finder på", en evne Sille har arvet. Og den form for at lyve er helt legitim. Den er ikke ondskabsfuld.

Og så er der en tankpasser, der frygter alle andre er hekse og mordere, selv om de naturligvis ikke er det. Bare fordi der ikke findes mordere, kan man jo godt frygte dem. Det er lidt ligesom spøgelser ...

I spil virker det på den måde at i en diskussion, så tror man altid på hvad den anden siger. For folk lyver ikke. Og man lukker ikke diskussionen ned. **Man siger "ja og ..." og ikke "nej, fordi ..."** ligesom i den gamle skuespilsøvelse. Man behøver ikke altid at følge op med en lang svada, men det er vigtigt at man i hvert fald ikke lukker ned.

Desuden skal interaktionen også tage udgangspunkt i **børns måde at tale på**. Den naive og ligefremme. Dem der ikke har lært at putte filter på hvad de siger, men stadig uskyldigt og lettere blåøjet.

En sidste ting er følelser. Der er ingen der skal skrike eller råbe af raseri i dette scenarie. Vredesudbrud er i surmulerstadiet og kan, når det går vildt for sig, være højlydt brok. Men det må ikke være raseri. I det hele taget handler det om den gode tone. Folk er generelt flinke overfor hinanden. Som en gammel Morten Korch film, bare uden en egentlig skurk. I næste kapitel skal vi øve Den sproglige tone, så vi er klar inden historien begynder.

Men lad os opsummere.

Reglerne for interaktion:

- 1. Man tror på hvad folk siger.**
- 2. Man siger "ja, og ..." og ikke "nej, fordi ..."**
- 3. Tonen skal være uskyldig og ligefrem.**
- 4. Ingen raseriudbrud, højest højlydt brok.**

Fysiske virkemidler

Til Farfars Nimbus vil der være følgende fysiske virkemidler til stede på Fastaval:

- Et stort Danmarkskort
- En motorcykelbrik
- Skumfiduser
- De fem Zener kort
- Billeder

Danmarkskortet skal I bruge til at have liggende midt på bordet, så I altid kan se, hvor I er i landet. Til dette bruger I motorcykelbrikken, som I flytter i takt med, at jeres rejse bringer jer længere og længere op i det ganske land.

Skumfiduserne er med fordi skumfiduser er fantastiske. De er bløde, søde og noget som helt utrolig mange børn er helt tosset med. Og så er det lige præcis det, som Far kalder Sille. Skumfidus. De må gerne spises.

Den fem Zener kort er de symbolkort der bliver brugt i scenen med den parapsykologistuderende (scene 1.1B).

De største af illustrationerne vil udprintet til alle hold, så de kan bruges løbende i spillet.

Opstart

I skal før du sætter scenariet i gang have gjort følgende tre ting:

1. Du skal fortælle kort om scenariet.
2. I skal lave de tre øvelser.
3. Du skal uddele roller på baggrund af øvelserne.

Kort om Scenariet

Som udgangspunkt er det vigtigt, at du fortæller kort om scenariet før i går i gang, herunder plot, struktur og sproglig tone. At det er en blåøjet roadmovie om at finde Far. At det er et stort scenarie, hvor spillerne aktivt vælger *til*, men også *fra* i deres tur op gennem Danmark.

Det er vigtigt at spillerne kender til de fire temaer: Kærligheden, Døden, Friheden og Heltemodet og at hvert tema har scener tilknyttet dem, og at man frit kan vælge løbende. Man er ikke på noget tidspunkt låst af tidligere valg.

De er også vigtigt at de kender de fire regler for interaktion og baggrunden for dem.

1. Man tror på hvad folk siger.
2. Man siger "ja, og ..." og ikke "nej, fordi ..."
3. Tonen skal være uskyldig og ligefrem.
4. Ingen raseriudbrud, højest højlydt brok.

Øvelser

Der er tre øvelser I skal igennem før I kan uddele roller. Fælles for øvelserne er, at fungere de ikke, tager man den blot en gang ting. Man må også gerne bytte roller, hvis det virker bedre. Brug også øvelserne til at få en fornemmelse for spillerne, til når du skal uddele roller.

Øvelse 1 – "Der var den her bold ..."

Roller: to børn og en voksen.

Scene: stuen

Hele huset er raseret som om en tornado har været her. Det ene barn står med en bold. Nu skal de to børn forklare hvad der er sket. Det gælder ikke om at give den anden skylden, men mere om at forklare den her helt vilde og utrolige ting, der er sket.

Det gælder for den voksne ikke at gå bananas. Højest irriterabel.

Øvelse 2: Chokoladekagen der forsvandt

Roller: to voksne og et barn

Scene: køkkenet

Mor og far kommer hjem og går ind i køkkenet hvor de finder barnet siddende på køkkenbordet. Barnet har chokoladekage i hele fjæset og på hænderne og der er kagerester lidt over det hele. Det er nu meningen at barnet skal forklare, hvorfor han/hun *ikke* har spist kagen, og hvad der er sket for at han/hun kom til at se sådan ud.

Det gælder for de voksne at digte med. De skal være med til at skabe alibiet for barnet ("ja, den låge flyver også op ved mindste puf" eller "ja, vi har haft en del problemer med eksploderende kager her på det sidste").

Øvelse 3: Den Bedste Olsenbanden film nogensinde

Roller: tre ældre entusiastiske olsenbandenfans

Scene: den lokale pub

En Olsenbanden film handler altid om forbrydertrioen Egon, Benny og Keld, der skal røve millioner fra de dumme kapitalister (specielt den modbydelige Hallandsen) ved hjælp af sindrige og underfundige planer. Egon bliver fanget af håndlangeren Bøffen, men bliver reddet af Benny og Keld og så røver de kapitalisterne, men det slutter alligevel med at de mister pengene og Egon kommer i fængsel til sidst.

Alle filmene hed Olsenbanden i/på/gør noget (Olsenbanden over plankeværket/i Jylland/overgiver sig aldrig). Dem er der lavet 14 af, men hvilken en er den bedste? Det er den diskussion vi er havnet midt i.

Man behøver ikke at vide noget som helst om Olsenbanden for at tage del. Find på. Skab din egen Olsenbanden fortælling. Fortæl om hvad der skete i filmen. Hvad var planen? Hvad skulle stjæles? Hvad gjorde Bøffen? Hvad hed filmen? Olsenbanden på månen/og kronjuvelernes hemmelighed/trækker stikket ud?

Det skal være en entusiastisk debat om Olsenbanden, der skal lære spillerne at være engagerede, uden at debatten bliver ophedet. Understøt de andres forklaringer, men insistér på at din yndlingsfilm er den bedste.

Øvelsen giver lidt fælles fodslag til Olsenbanden, og kan også give den person, der kommer til at spille Farfar, nogle idéer til sin fanfiktion.

Rolleuddeling

Det er helt op til dig, hvordan du vil uddele rollerne, men du burde efter øvelserne have en idé om, hvor dine spilleres styrker og svagheder er.

Kort kan det siges at:

- Silles force ligger i hendes fantasi og fändenivoldske energi. Samtidig har hun fortrolige øjeblikke med hendes usynlige ven. Bør spilles af en spiller der er god til at finde på.
- Billes opgave i scenariet er at lære ord og bruge dem aktivt, hvilket giver nogle sjove situationer, som når børn bruger voksen ord de ikke rigtig forstår. Som sådan ikke en vanskelig rolle, men bør gå til en spiller der gerne vil spille en lille nysgerrig dreng, der er mere moden end sin alder.
- Farfar er er prototypen på en en mand tiden er løbet fra og som nægter at løber efter den. Som spiller må man gerne være bekymret for den verden, den yngre generation vokser op i, for alting var jo bedre før. Bør spilles af en spiller med en indbygget ro. Farfar er en rolig gammel bjørn, men selvfølgelig skal man være varlig, som sangen siger.

PROLOG

0.1 Hjemme hos Farfar

Mor afleverer Bille og Sille hos Farfar, og de planlægger deres rejse for at finde Far.

Mor aflevere Sille og Bille hos Farfar klokken 18.03. Farfar står allerede i døren og venter. De er jo 3 minutter for sent og maden bliver kold. Det er meningen at Farfar skal passe tvillingerne weekenden over, da Mor skal arbejde et par lange vagter. Og nu da Far er væk, må det blive sådan.

Sille og Bille glæder sig. Hos Farfar kan man køre tur på motorcyklen om dagen og se Olsen Banden om aftenen med popcorn og saftvand. Han har også mange fine bøger med svære ord. Bøger om farlige ekspeditioner til fjerne lande med farlige jungler og vilde indfødte. Farfar hænger sig heller ikke så meget i de der sovetider. Til det har han kun en regel - de skal senest gå i seng når han gør, men det er heldigvis ret sent.

I dag er anderledes end det plejer. I dag er det præcis en uge siden at Far tog afsted for at redde verden. I har intet hørt fra ham. Mens I sidder og spiser medisterpølse med kartofler og brun sovs, snakker I om hvor I tror Far er og hvad han laver.

Spørg en af spillerne hvor han eller hun tror Far er henne, for at få diskussionen i gang. Brug lidt tid på at snakke om Far. Hvis Farfar selv fortæller hvad han har lovet Far, så lad diskussionen vokse ud af det. Hvis ikke, så mind Farfar om at han har lovet Far noget (Farfar har lovet at finde Far, hvis han ikke har hørt fra ham i en uge). Lad dem snakke om hvad de gør. Hvad skal de pakke? Hvor meget er der egentlig plads til på en motorcykel? Hvor skal de hen først? Hvor tror de at de ender? Hvem tror de at de møder på vejen?

De får pakket og slutter aftenen af med Olsen Banden Ser Rødt (deres yndlings) med popcorn og saftvand. Nu er de klar til afgang næste morgen.

0.2 Madam Blå

Trioen ankommer til Roskilde Dyrskueplads og finder Madam Blå, der fortæller dem, at de deler skæbne med Far og der er fire mulige veje, de kan følge.

Farfar lovede Far, at havde I ikke hørt fra Far efter en uge, så ville han finde Far. Koste hvad det ville. Så nu er I på vej. Far fortalte, at skal I finde ham, skal I starte på Dyrskuepladsen ved Roskilde. I kører af de mindste og hyggeligste landeveje fra Amager til Roskilde. *Store veje er for store biler*, siger Farfar og det er da i grunden også synd at så få kører på de små veje.

I kommer forbi små landsbyflækker som Torlundemagle, Reerslev og Vindinge. Og efter et par timer er I på Roskilde Dyrskueplads. Der står et kæmpestort Cirkustelt, med en masse farverige skurvogne rundt omkring. På gavlen af en af vognene er der en kæmpe plakat for cirkuset, der hedder *Cirkus EKSTRA ORDINÆR! Omrejsende Tivoli i menneskelige monstrøsiteter!* På plakaten er der forskellige billeder af, hvad der ligner helt almindelige mennesker og under dem står der ting som Revisoren der fik en vaccine og blev artistisk! Manden med det knuste hjerte! Verdens største dværg! Verdens mest gennemsnitlige mand. Det er i sandhed Cirkus Ekstra Ordinær.

Der er en billetbod, der er åben. På prisskiltet står der ting som Voksen billet - 25 kr, Pensionister - 5 kr, Politikere - 2.000 kr, Børn - gratis, Pirater - en guldskat, Robotter - En binær klør fem, Hunde - gi pote.

Og så ser I det. På et lille stykke jord sådan lidt for sig selv, står der et lille laset telt. Det har et skilt med en gammel blå kaffekande på. Det er Den Magiske Madam Blå. Den samme Madam Blå som Farfar tog Far til, da Far kun var en knægt, og som fortalte Farfar, hvad han skulle gøre for at få Far til at tale igen.

Indgangen til det lille telt er dækket af adskillige perleforhæng i alle mulige glitrende farver. Der er en dunst af røgelse og våd hund i teltet. Indenfor sidder Madam Blå foran et lille rundt bord midt i teltet. På bordet er en lille forhøjning på bordet dækket af et silkestykke. *Velkommen igen Farfar*, siger hun. Hun ligner en vaskeægte spåkone. Tørklæde om hovedet som var det en turban, spraglet kjole og masser af smykker. Hun ser gammel ud, men det gjorde hun allerede den gang.

Jeg er den magiske Madam Blå, fortsætter hun, *hvad kan jeg gøre for jer?* Lad dem forklare deres sag, spørge ind til om det virkelig kan passe, at det er den helt samme Madam Blå, der slog Far i maven med den fremmede ordbog, og hvad de ellers har brug for at få ud af systemet. Hun benægter intet, for det er der vist ingen grund til, når man er så gammel som hun er.

Den magiske Madam Blå kan bekræfte, at Far i sandhed har været hos hende, før han dragede videre på sin store rejse. Og hun vil også gerne fortælle dem, hvad hun fortalte ham, men først skal de se i Kystalkuglen. Hun løfter silkestoffet på bordet og under er der en meget fin og næsten skinnende kugle af ren krystal. *I denne krystal kan man se sin fremtid*, fortæller hun. *De fleste har kun en vej at gå ad, men det hænder at skæbnen skænker dig flere tråde at trække i. Men lad os se hvad der er i vente for jer.* Hun kigger i kuglen. *Ja, tænkte jeg det ikke nok. Præcist som Far. Kig i Krystallen.*

Kigger de i krystallen vil de se ikke en men fire billeder. Der er en dame der meget koncentreret tegner en mand på ryggen, to sure mænd der fægter med pølser, en mand der gemmer sig bag en desk og til sidst en ung mand der sidder og læser i gamle bøger med mærkelige symboler, mens der flyver stole og lamper om hovedet på ham.

Som jeg sagde til Far, så er denne rejse, I skal på, ikke blot et spørgsmål om at redde verden, eller i Jeres tilfælde redde manden der redder verden. Det handler ligeså meget om, at I har et valg om hvem I tror Far har reddet og hvorfor. Hvert et valg I træffer bringer jer tættere på den Far i tror I vil møde. For hvem er han? Hvorfor gør han dette? Er det af kærlighed og i så fald, kærlighed til hvad og hvad betyder kærlighed egentlig for os som mennesker? Eller er det af frygt, den irrationelle frygt for døden på trods af at vi alle møder ham før eller siden? Er det for at være fri, for at mærke frihedens vinger, men igen - hvad er frihed og er vi villige til at betale frihedens pris? Eller gør vi det fordi vi kan, fordi vi tør, fordi vi har modet som de andre mangler for at ændre den verden vi lever i - hvis ikke nogen træder til, sker der intet andet end det der plejer.

Så det er jeres valg. Hvilken Far er det I jagter? Er det ham der hjælper en tattoverende kvinde et sted i Kalundborg med hendes skræk for nåle eller løser han en stridighed om pølsepriser i Korsør? Er det Far der hjælper en stakkels menneskeforskrækket tankpasser ved Nyborg med en alt for god fantasi eller vælger han i sidste ende at hjælpe en psykologstuderende i Rudkøbing med et puf i den rigtige retning uanset hvor dunkelt det end måtte være? Valget var hans, men nu er det jeres. Træf det og kør som vinden. Far venter på jer.

Vi ses snart igen.

Lad dem bestemme sig for en retning og køre afsted.

AKT 1

1.1A Den Falske Tatovør i Kalundborg

Ingeborg er nåleskræk, men vil gerne tegne på folk. Far fortæller hende, at hun kan bruge magiske Permanent Markers. Men hun er ved at løbe tør, når trioen ankommer og de utilfredse kunder begynder at melde deres ankomst.

Kalundborg ifølge Farfar:

Kalundborg er et sjovt sted. De har kirker med fem spir der spiller mærkelige molodier og så har de firkantede rundkørsler. Firkantede! Eller havde. Tror de lavede den om. Og så snakker de jysk, hvilket er lidt mærkeligt siden vi er på Sjælland. Og så ved jeg ikke hvad det er politikere har imod færger, men et eller andet må der da være for Kalundborg havde engang tre forskellige ruter. Der gik flere færger til Århus hver eneste dag, som forresten staves med Å og ikke det der dobbelt AA, Bille. Det er snyd. Men der var altså færger til Århus og Juelsminde og Samsø. Nu er der kun en enkelt færge til Samsø. Rimelig sølle.

Tatovøren Ingeborg

I Kalundborg sidder en kvinde ved navn Ingeborg, der allerhelst bare vil tegne på folk. Hun elsker det. At kreere kunstværker på den nøgne hud er for hende et kald, noget hun har været draget mod siden hun var en lille pige. Og hun er god til det. Hun kan tegne alt fra drager og dæmoner til blomstermarker og skove, til dyr og portrætter. Der er bare det, at hun er bange for nåle, så at arbejde som tattovør ligger ikke i kortene.

I et forsøg på at leve af sin barndomsdrøm, åbnede Ingeborg en butik hvor man kunne komme og blive "tusset", som hun skrev i sin annonce i den lokale avis. Folk blev desværre bare meget hurtige sure og skuffede da de fandt ud af at hun rent faktisk brugte

tuscher. Hun prøvede at glatte misforståelsen ud med at tilbyde at hun da også kunne male på dem med pensler, hvis de heller ville det? Det var ikke vigtigt for hende om hun brugte tuscher eller ej. Lige lidt hjalp det. Der var bare ikke rigtigt et marked for at male kroppe med tuscher i Kalundborg. Det var der i hvert fald ikke før Far kom.

Far kiggede ned i Ingeborgs lille kælderbutik og bestilte et stort fint monster på sin arm. Mens hun gladeligt maledede med Far, fik de en lang snak, og hun fortalte at forretningen ikke gik så godt. Folk ville gerne dekoreres, men det skulle helst være med rigtige tatoveringer og ikke bare midlertidige dekoration. Og når man så ikke kan tåle synet af nåle uden at besvime, så er det bare svært at blive tattovør. Det kunne Far godt se, men sagde at han nok skulle hjælpe hende og han vidste lige hvordan. Han løb ud af butikken og kom tilbage en halv time senere med en pakke. Hun åbnede den og den var fyldt med tuscher. *Dette her er ikke normale tuscher*, havde han sagt. *Det er magiske tuscher. De bliver på huden lige så længe som ejermanen gerne vil have det. Du kan selv se. Der står **Permanent Marker** lige her.* Han havde været meget begejstret for sit fund og hun var glad for de nye tuscher.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Den sidste uge har hun tegnet på en masse folk, der nu er overbevist om at deres nye kunstværk holder lige så længe som de selv gerne vil det. Når Sille og Bille og Farfar kommer forbi er hun igang med at male en kæmpe samurai på ryggen af en stor rocker, eller motorcykel-entusiast, som han helst selv vil kaldes. Hun vil rigtig gerne snakke med dem, nu de kender Far, for hun har et kæmpe problem. Hendes magiske tuscher er ved at løbe tør for magisk blæk. Hvad skal hun dog gøre?

Samtidig med at trioen besøger Ingeborg, kommer en anden motorcykelentusiast, Ole, ned i butikken. Han er voldsomt stor og

har et stort skovmandsfuldskæg. Han er meget utilfreds med at sit nye kunstværk kun holdt fire dage. Han havde altså tænkt sig at det kunne holde fire år. Lad gerne børnene blande sig. Eller Farfar, der jo selv er lidt af en motorcykel entusiast. Ole er meget imponeret af Nimbussen der holder udenfor butikken, så der er billige point at score lige der.

Det er lidt op til hvad spillerne vil gøre for at hjælpe Ingeborg. De kan sagtens finde nye Permanent Markers i den lokale brugs, eller overbevise hende om at hun kan bruge hvad som helst. Eller at magien forsvinder når de er brugt og at hun skal lave noget andet. Måske bliver kunstner og lave midlertidige kunststillinger på folk og rejse rundt med dem til alverdens museer. Det kan også være at Sille og Bille for bortforklaret Oles manglende kunstværk med at han jo i virkeligheden ikke ville have den, hvis den forsvandt. Det var jo magiske tuscher. Lad dem bare være kreative.

Hvad hun fortæller om Far

Når der bliver lidt mere ro i butikken, og hun har fundet ud af, hvad hun vil med sit videre liv, fortæller hun gerne mere om sin tid med Far. Han var rigtig god at snakke med. Han lyttede, når hun talte, og når han snakkede var det virkelig dybt, som om han virkelig havde noget på hjertet. De snakkede meget om det at have en udtømmelig kærlighed til noget eller nogen. *Hvis man gør noget af kærlighed, kan det ikke være helt skidt*, sagde han. Hun havde helt sikkert fornemmelsen af, at han gjorde, hvad han gjorde af kærlighed.

Ingeborg er ikke helt sikre på hvor Far tog hen, men det var enten til en motorcykelmekaniker i Brenderup, der elsker sine motorcykler; en bogholder i Sønderborg, der savner spænding i sit liv; et Dydsmønster i Fredericia der aldrig gør noget forkert; eller en mand der vil dø i Tønder.

1.1B Rudkøbings Første Parapsykologistuderende

Dennis er træt af psykologi, men Far fortæller ham om PARAPsykologi. Dennis vil gerne have et tegn på, at det vil være det rigtige valg. Han underlægger trioen en test.

Rudkøbing ifølge Farfar:

Langeland og Rudkøbing i særdeleshed er fyldt med lokale tosser, der bor i små huse og alle sammen laver et eller andet ubrugeligt kunst, på nær dem der har en blomsterbutik. Men der er vældig pænt og så har de en gang om året en Frikadelle Festival. Den kan vi godt lide. Og så er der ikke et eneste lyskryds. Det kan vi også godt lide.

Dennis, psykologistuderende

Dennis var psykologistuderende. Han havde valgt studiet fordi han altid havde været interesseret i hvad den menneskelige forstand er i stand til. Og så skulle der efter sigende være rigtig mange søde piger på psykologistudiet. Det var der da også, men han var bare ikke forberedt på hvor umanerligt tåkrummende navlebeskuende psykologistuderende kan være. Han blev ret hurtigt helt og aldeles træt af sine medstuderende og deres opturs nedtur eller en nedturs optur. Uanset hvilken teori de læste skulle den overføres på sig selv og pludselig var de inderligt og voldsomt ramt af indre konflikter. De havde alle med jævne mellemrum brug for et psykosomatisk moratorium af de helt store og mente at det hele var deres forældres skyld. Forældrene havde været alt for Laizie Faire eller også var der noget med den anale fase der gik helt galt.

Dennis var på den. Hvordan kunne han relatere til og svælge i al den irriterende weltschmerz, når han havde vokset op med en helt normal gennemsnitlig familie, med masser af kærlighed, ingen skilsmisse og ingen personlige traumer? Og efter et år med studiet var han parat til at give op. Men så mødte han Far.

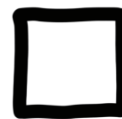
Denis var taget hjem til sine forældre i Rudkøbing for at tænke lidt over fremtiden og var kommet til den konklusion at psykologi nok ikke var for ham alligevel. Han faldt i snak med Far på en bænk, og Far mindede ham om, at psykologi jo var mange ting. Det vidste Dennis alt om og begyndte at remse alle de gængse psykologiske stamfædre og deres mange teorier. Han kunne lige så godt have læst op fra en bog, hvilket Far gjorde ham opmærksom på. Men hvad med PARAPsykologi? spurgte Far. Se den var Dennis ikke bekendt med. Far forklarede at det var en slags psykologi, men det handlede ikke om at være navnebeskuende. Det handlede derimod om hjernes udforskede evner, overnaturlige fænomener, og spørgsmål som - er der liv efter døden? Er fremtiden sat i sten og kan den forudsiges? Kan tanker læses? Og den slags.

Siden sin snak med Far har Dennis lånt alle de bøger og materialer om emnet, han kunne komme til på det lokale bibliotek, så han kunne finde ud af, om det var det, han virkelig ville. Eller om han vitterligt bare skulle give op.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Trioen finder ham siddende i haven hos sine forældre der hurtigt byder Farfar, Sille og Bille på saftvand og småkager. Dennis læser, men vil gerne snakke, når han hører at de leder efter Far. Han fortæller om sin egen situation og hvordan Far har givet ham den her idé som han ikke helt ved holder. Men det er da spændende, det kan han ikke rigtigt fornægte. *Ekstra Sensorisk Perception. Telepati. Hypnose. Genfærd. Precognition. Psykokinese. Clairvoyance. Livet efter døden. Tanken om at der er noget der bare er så meget større end os uden at det nødvendigvis er religiøst. Men jeg snakker og snakker - vil I ikke hellere prøve?*

Dennis finder fem kort frem. De har hvert deres symbol - tre bølger, et kryds, en cirkel, en firkant og en stjerne. Nu vil han teste om der en nogen af de tre, der har ekstra sensorisk perception. Først Farfar. Dennis har fem kort som han tager frem, kigger på et af gangen og tænker på. Farfar skal nu kunne læse Dennis' tanker og fortælle ham, hvilket symbol han tænker på. Kør det med spilleren der er Farfar. Lad ham forsøge at gætte/læse dine tanker og efter et par forsøg giver han nok op (med mindre der bliver gættet rigtigt selvfølgelig). Bille må også godt prøve, sikkert heller ikke til det store held. Men når Sille skal prøve, så lad en af de andre spillere spille Flupsi. Og Flupsi stiller sig bagved Dennis og kigger med. Sille har nu chancen for at blive ophøjet til Rudkøbings første tankelæser.

Får Sille alle de rigtige hints fra Farmor er Dennis i ekstase. *Det er jo fantastisk! Det virker jo! Far havde jo ret!* Og fortæller hun istedet at det er hendes usynlige ven der fortæller hende svarene, er det bare endnu bedre! *Fremmede entiteter! Vi er jo nede i parapsykologiens materie!* Dennis ved nu hvad han skal bruge sin studietid og han får ro i sjælen.

Er der ingen i trioen der kan imponere med deres store parapsyriske evner, så bliver han noget slukøret og mumler noget om at det nok også bare var en dårlig idé.

Hvad han fortæller om Far

Uanset udfald snakker Dennis gerne om Far. Han kunne godt lide Far. Han var ikke bange for at snakke om nogle af de store spørgsmål. Hvorfor er vi her på jorden? Hvad skal vi nu vi er her? Har vi glemt det åndelige i den evige jagt på effektivitet og digitalitet? Og hvad vil et moderne menneske gøre, hvis de pludselige opdager sin egen åndelighed?

Dennis er ikke helt sikker på hvor Far tog hen, men det var enten til en motorcykelmekaniker i Brenderup, der elsker sine motorcykler; en bogholder i Sønderborg, der savner spænding i sit liv; et Dydsmønster i Fredericia der aldrig gør noget forkert; eller en mand der vil dø i Tønder.

1.1C Den Store Pølsekrig i Korsør

Pølsemagerne Jensen & Søn splitter firmaet, på foranledning af Far, og starter en priskrig om hvem, der kan have den højeste pris. Det er op til Sille, Bille og Farfar at lære dem en smule om udbud og efterspørgsel.

Korsør ifølge Farfar:

Korsør var en gang en rigtig god og vigtig by. Det var nemlig en færgeby. Hvis man skulle fra Sjælland til Fyn så tog man færgen fra Korsør. Men så bestemte politikerne pludselig, at vi skulle have broer over alt, og så lukkede de færgen ned. Hvad er der nu i vejen med færger, om jeg må spørge? Men Korsør har da stadigvæk verdens ældste biograf, der er over 100 år. Den har politikerne da ikke lukket endnu. Der har de vist Olsen Banden mange gange.

Jensen & Søn Pølser

Midt i byens travle gågade er der på hver sin side af gaden en pølsemaker butik. På den ene side står Jensen Pølsemaker, men man kan se at der for nyligt har stået Jensen & Søn, men det sidste mangler nu. På den anden side står der Jensen Jr. Pølsemaker. Begge butiksvinduer er fyldt med prisskilte hvor der står ting som medisterpølse 215 kr., hotdøpølser 300 kr., Chorisopølse 720 kr. Priserne hos begge pølsemagere er håbløst høje og stort set ens, men variere med 5 til 10 kroner. Der er ingen kunder i bixen i nogen af butikkerne.

Da Far kom var der kun en pølsemakerbutik i Korsør og den hed Jensen & Søn. Den var kendt vidt og bredt for sine fantastiske pølser, men desværre også for sine høje skænderier Jensen og Søn imellem. De skændtes om alt lige fra måden at lave pølser på og hvilken pris de skulle have til indretning af butik, og hvad der skulle

stå på skiltene. Far fortalte dem at de måske havde brug for noget tid væk fra hinanden. At Jensen Junior måske skulle starte sit eget, hvis han gerne ville bevise, at der var en anden måde at gøre tingene end Jensens seniors. Senior blev sur og sagde at Junior da bare kunne købe forretningen på den anden side, hvis han havde så travlt med at stå på egne ben. Det syntes Far var en glimrende idé. Og en lille priskrig i ny og næ kunne da heller ikke skade nogen.

Sagen er nu den at de to konkurrerende pølsemagere gør som Far siger, nemlig holder priskrig. Desværre har de fuldstændigt misforstået konceptet og mener, at den der har de dyreste varer jo får flest penge og dermed har vundet krigen. Så på den sidste uge er medister steget fra 15 kr til 215 kr etc. De vil begge være dyrest og tjene flest penge. De har begge været så opsatte på at være dyrest og ændre prisskilte, at ingen af de to har lagt mærke til, at kunderne er forsvundet.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Det er her vores dynamiske trio kommer ind. Uanset hvilken butik de går ind i bliver de modtaget af ivrigt sælgende pølsemaker, der kun har hån til overs for den konkurrerende biks på den anden side.

Det dufter virkelig godt i butikken af nyrøgede pølser og stegt medister. Et himmerige for en lille hund og med mindre spillerne siger de gør noget aktivt for at holde Bulder, går den på pølsejagt og får fat i en pølse eller to der hurtigt ryger indenbords. Nam. Den var så god at Bulder heller end gerne vil have flere og skal stoppes inden den spiser hele butikken. Det kan hurtigt udvikle sig til en debat om hvad den pølse egentlig var værd. Undervejs blander den konkurrerende pølsemaker sig. Han har holdt øje med at konkurrenten havde kunder og det skal undersøges.

De kan begge udemærket huske Far, men er ikke helt sikker på at hans metoder virker. Det er så nu at det er op til trio'en at forklare de to pølsemagere hvordan de frie markeds kræfter virker. Udbud og efterspørgsel. Konkurrence versus monopol kapitalisme. De skal lærer at det ikke gælder om at være dyrest og at det i en priskrig derimod gælder om at have en pris under den konkurrenterne.

Det tager de selvfølgelig til nye højder, da den ene ikke vil lægge under for den anden. Der bliver hurtigt snakket om at overgå hinanden i discount og rabatter og gratis tillægsprodukter. Det kan også være at de bliver enige om, hvem der har hvilke produkter billigt, *"men husk at det er fem for tos pris eller endnu bedre ti for tre pris"* etc.

Hvad de fortæller om Far

De kan fortælle, at Far var her, og han virkede ved godt mod, men som om at han havde travlt. Han var her ikke længe, dog længe nok til at spise et stykke medister. Han sagde, at han skulle videre. De er ikke helt sikre på hvor han tog hen, men det var enten til en motorcykelmekaniker i Brenderup, der elsker sine motorcykler; en bogholder i Sønderborg, der savner spænding i sit liv; et Dydsmønster i Fredericia der aldrig gør noget forkert; eller en mand der vil dø i Tønder.

1.1D Placebo Panik i Nyborg

En tankpasser er bange for alt og alle, og Far giver ham en knap, han kan trykke på, hvis han har brug for hjælp. Den trykker han på lige før trio'en træder ind på tanken.

Nyborg ifølge Farfar:

Jeg ved ikke så meget om Nyborg udover at de har et gammelt slot der har brændt en del gange og et stort fængsel, Nyborg Statsfængsel, hvor de stikker af fra hele tiden. Nå ja, de spiller noget teater oppe på en vold, men hvordan de tør det forstår jeg ikke helt, eftersom der skulle bo vaskeægte fugleedderkopper på volden. Der udover er det vist bare ligeså kedeligt som så mange andre provinshuller. Bare med fugleedderkopper.

Erling og Tankstationen

På en tankstation lidt uden for Nyborg arbejder Erling. Erling lider af en alt for veludviklet fantasi, hvilket kunne være fint, hvis han var forfatter eller tegner eller den slags. Desværre for Erling er han tankpasser og glad for sit arbejde, og desværre er han også meget nervøst anlagt. Derfor har Erling en tendens til at tro det værste om folk. Det er ikke af ond vilje han gør det. Det handler ikke om De Fremmede eller grupper af samfundet. Næ, det er mere alle dem han ikke kender. Og nogle gange dem han kender.

Køber en kunde sprinklervæske er han sikker på at det skal bruges som sidste ingrediens i en dødsensfarlig bombe. Synes en kunde at han er sød og spørger om de skal drikke en kop kaffe, er han sikker på at hun vil forgifte kaffen med skarentydesaft og en mand der skal tanke benzin har helt sikkert sin kone parteret i bagagerummet. Men Erling er alt for stor kujon til nogensinde at undersøge, om han har ret. For inderst inde ved han godt, at han ikke har ret, og at frygten er irrationel. Men ikke desto mindre kommer den igen og igen og igen. Nogle dage er bedre end andre. Det har specielt hjulpet efter han er begyndt på de her nye piller han fik af far. De hedder Placebo, og dem er han meget glade for.

Far kom forbi tankstationen og kunne godt se, at den var helt gal med stakkels Erling. Efter en snak om frygt og om det at se den i øjnene, hvilket Erling slet ikke på nogen måde, mente han var klar til, bestemte Far sig for andre metoder. Han gav ham en dåse med piller. Han havde lavet et nyt mærkat ovenpå, hvor han med tusch havde skrevet Placebo. Under mærkatet er der et andet markat hvor der står Laxoloose (dit foretrukne middel mod forstoppelse). Far bad ham om kun at tage en pille, hvis han virkelig blev nervøs og at der måske var en bivirkning med maven uden at specificere yderligere. Første dag Far var væk fik Erling besøg af 5 rockere på tankstationen, hvorefter Erling blev så nervøs at han åd 7 piller i et hug. Han var meget på toilet den dag. Derudover gav Far også Erling en stor knap. Han satte den fast bag disken og sagde, at den kun virkede en gang. Hvis han trykkede på den, så ville der komme hjælp med det samme. Men han skulle kun trykke, hvis han virkelig var bange. Virkelig virkelig var bange.

Og det er han nu.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Der er lige kommet en flok ældre damer ind i tankstationen og Erling er overbevist om at det er en flok heksesøstre, der laver ham om til en skrubbtudse, så snart han kigger væk. Han banker på knappen og med det samme kommer Sille og Bille og Farfar ind af døren. Han er overbevidst om, det er meningen, de skal hjælpe ham. Om det så er med hvordan man får en samling aldrende hekse ud af døren, eller det er at overbevise ham om at folk ikke er så slemme, når det kommer til stykket, er op til spillerne. Det kan være at han skal lære at bruge sin fantastiske forestilingssevne til noget positivt. Det kan være at Sille digter med og de får de vildeste mest underfundige og skøreste historier, der får ham til at indse, at der andre livsanskuelser, end frygt i niende potens.

Hvad han fortæller om Far

Når de har hjulpet ham, vil han gerne tale om far. Far var sej. Sådan rolig og cool. Og Erling kunne slet ikke forestille sig noget ondt om den mand. Så længe han var i nærheden, var Erling slet ikke nervøs. Det blev han så igen, det øjeblik Far gik ud af døren. Erling er ikke helt sikker på hvor Far tog hen, men det var enten til en motorcykelmekaniker i Brenderup, der elsker sine motorcykler; en bogholder i Sønderborg, der savner spænding i sit liv; et Dydsmønster i Fredericia der aldrig gør noget forkert; eller en mand der vil dø i Tønder.

1.2 Samtale med politiet

Denne scene skal læses op. Intet andet.

- Er det politiet?

- Det er det det er. Hvis der er noget vi er, så er det politiet. Hvad kan jeg hjælpe med?

- Mine børn er forsvundet.

- Nej, nu har jeg da aldrig hørt magen. Ud i den blå luft?

- Nej, slet ikke. De bliver passet af deres Farfar og nu tager de ikke telefonen.

- Ja, vi kan desværre ikke arrestere folk for ikke at tage telefonen.

- Jeg frygter at Farfar har taget ungerne med på sin motorcykel med sidevogn og kørt afsted.

- Hvad siger De? Har han taget ungerne mod deres vilje? Kidnapning af yngre familiemedlemmer af en forbrydelse af særlig gemen og alvorlig karakter. Vi vil straks sætte en større efterforskning og eftersøgning igang, stol trygt på os!

- Men kan I ikke bare køre forbi huset og se om de er hjemme og har skrevet en seddel eller noget?

- Nej, vi sætter hele politikorpset på opgaven. De skal findes, koste hvad det vil.

- Men...

Klik.

AKT 2

2.1A Motorcykelkærlighed i Brenderup

Ole er en dygtig mekaniker, men kan ikke finde ud af kvinder, herunder sin kone. Han misforstår Fars råd og går fra konen, og så falder hverdagen først fra hinanden. Trioen skal hjælpe ham på rette vej, hvad så det end er. Som tak kan Ruth II få nitro boost.

Brenderup ifølge Farfar

Brenderup er bette lille. Atså virkelig mini. Men trailere. Det kan de lave. Brenderup Trailere det er noget kram. Bare synd at de ikke laver dem i Brenderup mere.

Ole og Brenderup Motorcykel Mekanik

I Brenderup ligger Brenderup Motorcykel Mekanik, en gammel hvid bygning med en stor garage og gårdsplads foran. I gården står der en del motorcykler, mest ældre modeller, men også et par af nyere dato. Midt i gården er en stor mand ved at reparere en motorcykel. Han ser meget koncentreret ud. Det gør han hver dag, hele dagen.

For fem dage siden var Far forbi og snakke med Ole, som mekanikeren hedder. Ole var træt af at hans kone ikke var lige så forudsigelig som motorcykler. Hun var er forfærdeligt kompliceret menneske. Sagde hun ja, mente hun for det meste nej, og omvendt (som "nej, jeg vil ikke have det sidste stykke kage, men jeg bliver sur hvis du spiser det"). Og hvorfor skulle hun altid have en mening om alting og blande sig i alt hvad han lavede? For eksempel spurgte hun hver eneste dag hvordan hans dag var gået!?! Det var altså et mærkeligt spørgsmål, siden han jo hver eneste dag reparerede motorcykler. Det var jo ligesom det han gjorde. Næh du, motorcykler er meget nemmere at forholde sig til. De er logiske. Gennemskuelige. Og så stiller de ikke spørgsmål hele tiden.

Far havde forsøgt sig med at tale om kærlighed. Der var vel en grund til, at Ole og konen i sin tid havde fundet sammen. Hun havde brug for at få repareret sin bil. Han var ikke meget for at reparere andet end motorcykler, men hun lovede at betale i frikadeller og hvis der var noget Ole kunne lide, så var det frikadeller. Ja, faktisk lavede hun byens bedste frikadeller. Og så var hun god til at vaske tøj, hvilket man brug for som mekaniker. Og så var hun sød når hun ikke altid spurgte om alt muligt.

Far havde sagt at mekanikeren skulle gøre op med sig selv, hvad kærlighed betød for ham. Det var vigtigt, at man gjorde sig klart, hvad man ville her i tilværelsen og gik efter det. Lige nu og her ville Ole allermest have noget ro, så da Far tog videre og Ole havde funderet lidt over tilværelsen besluttede han sig for at flytte ned i garagen, hvor han nu bor. Men han er ikke helt sig selv. Han er sulten og beskidt og kan ikke finde ud af, hvad det er, der mangler.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Han kan med det samme, vores trio kommer tæt på, høre at de kører på en 4 cylindret Nimbus 750 årgang 1953, hvilket han påtaler nærmest inden han har vendt sig om. Han er meget begejstret for motorcyklen og snakker om den spinder som en kat, brummer som en bjørn, har 22 heste og kan skyde en topfart på hele 120 kilometer i timen i spurt. Altså ikke hele tiden. I det hele taget vil han enormt gerne snakke om motorcykler, og ikke så meget om det der egentlig var grunden, til at Far var der. Han giver sig dog hvis man presser lidt på (som ungerne helt sikkert gør). Han beklager sig over at man ikke bare kan blive gift med en motorcykel. Det er da meget nemmere. De klager ikke og er meget mere forudsigelige. Det er nu trioens skal minde ham om, at man skal være to til kærlighed og at motorcykler altså ikke kan lave frikadeller og den slags små betragtninger på kærligheden. De skal overbevise ham om, at det nok er på tide at flytte hjem igen. Spise nogle frikadeller,

få vasket noget tøj og lytte lidt på konen. Og måske endda fortælle hende om sin dag.

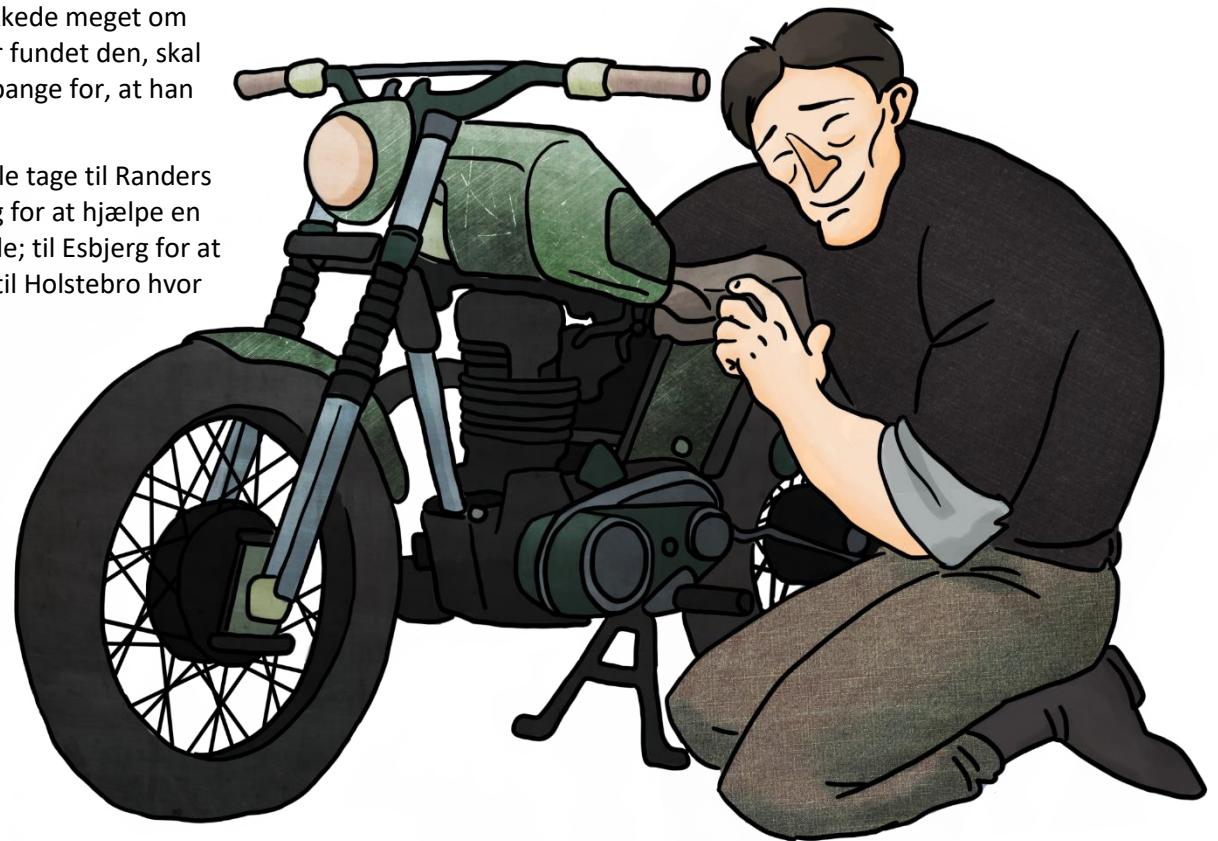
Får de overbevidst ham om at kærligheden er værd at redde, foreslår han selv at han måske kunne putte en sidevogn på sin egen motorcykel så de selv kan køre en tur på landevejene.

Som tak tilbyder han at installere en lille ekstra Turbo på den gamle Nimbus. Den skal selvfølgelig bruges med omtanke, da det der nitro halløj er lidt ustabil og der er nok ikke mere end til et par boost. Men nøj man kommer til at køre stærkt.

Hvad han fortæller om Far

Ole kan fortælle, at far virkede bekymret og snakkede meget om kærligheden mellem mennesker. At hvis man har fundet den, skal man holde fast ellers går det galt. Og at han var bange for, at han havde lavet en fejl, og det ville koste ham dyrt.

Far havde desuden også sagt, at han nu enten ville tage til Randers og sætte en alt for sur lærer på plads; til Herning for at hjælpe en Ornitolog med at finde de vildeste og sejeste fugle; til Esbjerg for at hjælpe en rigmand med at blive vagabond; eller til Holstebro hvor der står Danmarks mest hjemløste hus.

2.1B Den Døende Mand i Tønder

Skæbnen er efter Otto, og som svar har han forsøgt selvmord flere gange. Far stoppede ham og nu har Otto fundet ud af, at han har terminal cancer og skal dø. Sille, Bille og Farfar snakker med Otto om livet og døden, inden Otto dør.

Tønder ifølge Farfar

Tønder er dejlig. Ikke særlig stor og så snakker de lidt mærkeligt, men de har styr på det dernede. De har Tønder festival hvert år med god gammeldags jazz og så noget folksi halløj og kæmpe julemarked. Men hvorfor de har Tønder et sted og så fem kilometer der fra har en by der hedder Møgeltønder, det har jeg aldrig rigtigt fattet.

Otto og den lunefulde Skæbne

I Tønder sidder en mand. Han skal dø. Det er der som udgangspunkt ikke noget odiøst i, for det skal vi jo alle sammen på et eller andet tidspunkt. Men denne mand ved hvornår. Plus minus et par dage. Det har lægen fortalt. Og det er manden godt tilfreds med. Manden hedder Otto og han har forsøgt at slå sig selv ihjel i gennem længere tid. Han var bare ikke så god til det.

Otto har aldrig været det, man kan kalde heldig. Lige siden han var lille var det som om skæbnen havde et horn i siden på ham. Fik han en is, kunne han være sikker på at han tabte den. Fik han en ny cykel, blev han kørt ned den næste dag i en ulykke, der selvfølgelig krøllede den nye cykel sammen. Fik han en kæreste, blev hun forelsket i hans bedste ven. Med årene blev det værre. For en stund gik det ok. Han fandt en sød kone og et godt job. Han var måske ligefrem lykkelig. Men så startede det forfra. Skæbnen havde sparet op. Først kunne de ikke få børn. Det ønskede de sig brændende. Hun

var ikke fertil nok, i hvert fald ikke før hun så havde en affære med fertilitetslægen, der så efterfølgende gjorde hende gravid. Otto blev skilt. Så fik firmaet han arbejdede for problemer og måtte effektivisere og så blev han fyret. Som den eneste.

Så fik Otto nok og forsøgte sig med selvmord. Han forsøgte at hænge sig, men rebet knækkede. Han gik ud i vandet for at drukne, men flød ovenpå. Han forsøgte at tage en masse sovepiller, men faldt i søvn før han tog nok til det var farligt. Han gik op i byens højeste bygning for at kaste sig ud fra det. Det var her, han mødte Far. Otto ved ikke, hvorfor Far var deroppe, men det var han og de snakkede i lang tid. Otto fortalte om den forbandelse Skæbnen havde lagt over ham og alle de mislykkedes selvmordsforsøg. Far sagde at det nok ikke var meningen, at han skulle dø for egen hånd, hvis det endnu ikke var lykkedes. Det ordner sig nok. Hvad skæbnen angik, så var det bare nogle gange en voldsom bitter pille at sluge. *Livet er en hård lærermester. Det var der engang en der sagde i en film. Det tror jeg er rigtigt*, havde Far sagt.

Otto sprang ikke ud af nogen bygning den dag. Til gengæld synes han at han havde ondt i maven, så han gik til lægen. Lægen undersøgte ham og sendte ham på hospitalet. Her fandt de ud af, at Otto havde terminal cancer og han havde under en uge tilbage at leve i.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Det er nu en næsten en uge siden og Otto sidder på en bænk foran Tønder kirkegård, da Sille og Bille og Farfar finder ham. Han sidder lidt og kigger ud i luften og tager ikke selv kontakt, men reagere med det samme, hvis de gør. Spørger de hvad han laver, siger han blot *Jeg venter. I må godt vente med mig*. Han fortæller gerne at han venter på Døden. Og at Skæbnen er et røvhul. Og han fotæller gerne hvorfor.

Han vil gerne snakke om døden og hvor de tror man kommer hen. Der er ikke rigtig nogen der vil snakke om det. Det er ukomfortabelt for dem. Lægerne snakker kun om døden i statistikkerne og ikke om de store spørgsmål, som hvor vi ender henne, hvis vi da overhovedet ender nogle steder.

Sille må gerne bringe hendes usynlige ven på banen. Ellers må Farmor gerne tale til Otto gennem Sille.

Sig til ham at det slet ikke er så galt at være død. Der er noget bagefter. Det er bare lidt op til dig hvad det er. Om du vil videre eller binder dig til noget eller nogen på jorden.

Lad dem tale. Om Døden. Om Livet. Om Skæbnen. Om hvad de tror er deres skæbne. Jo længere de kommer i samtalen, des mere bleg ser Otto ud. Han smiler. *Nu kan jeg godt se hende*, siger han. Til sidst lukker han øjnene og åbner dem ikke igen.

Hvad han fortæller om Far

Sille ser ham stå ved siden af hans krop. Han kigger på hende. *Forresten*, siger han.

Far havde sagt, at han nu enten ville tage til Randers og sætte en alt for sur lærer på plads; til Herning for at hjælpe en Ornitolog med at finde de vildeste og sejeste fugle; til Esbjerg for at hjælpe en rigmand med at blive vagabond; eller til Holstebro hvor der står Danmarks mest hjemløste hus.

Der kommer et skarpt lys fra oven. *Det var sandeligt på tide* siger Otto og flyder langsomt op mod lyset og forsvinder.

2.1C Sønderborgs Fåking Sejeste Bogholder

Den kedelige bogholder Berthelsen ønsker eventyr i hverdagen, og Far forærer ham en terning, som han skal trille med forskellige valg per side. Berthelsen lader nu terningen styre sit liv fuldstændigt. Han skal hjælpes til at genvinde kontrollen over sit liv.

Sønderborg ifølge Farfar

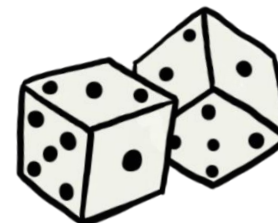
Sønderborg ligger faktisk to steder. Både på øen Als og så på fastlandet kun holdt sammen af en bro. Lidt tosset. Kunne de ikke bare have gjort det til to forskellige byer ligesom Aalborg og Nørresundby? Og så kan de slet ikke finde ud af det der med navne. Alting hedder noget med Bøl efter i det område - Oksbøl, Ulkebøl, Ragebøl og så videre. Til gengæld har de også et sted der hedder Ballebro. Hihi. Men de er meget glade for deres årlige ringridningsturnering, der er hver sommer. Stor byfest. God mad.

Bogholder Berthelsen

I Sønderborg bor der på anden sal en Bogholder ved navn Berthelsen. Berthelsen har altid ønsket sig spænding i sit liv, men han har aldrig turde. Det er jo ikke noget man bare kaster sig ud i når man er bogholder. Her skal man jo have alting sat i orden og systemer og spænding er noget man i bedste fald er allergisk overfor. Nej, Orden og kontrol. Kontrol og orden. Så er alting ordentligt og kontrolleret. Berthelsen går i kedelige grå jakkesæt og spiser aldrig noget der kunne tænke sig at være alt for spændende og nyt. *Genkendelighed er en dyd*, som han siger. Det var indtil Far mødte ham.

I et svagt øjeblik betroede Berthelsen sig til Far og sagde at han bare en gang imellem ønskede sig noget uforudsigelighed i sit liv. Noget spænding. At det hele ikke bare var som det plejer. Far gav Berthelsen en terning og sagde at når han havde lyst til lidt spænding så skulle han give sig selv seks valgmuligheder og så slå om udslaget. Han kunne jo starte i det små - hvad skulle han have til aftensmad? 1) rester 2) kartofler og frikadeller 3) sushi (Berthelsen var ikke engang sikker på han kunne lide det) 4) Indisk (Berthelsen var helt sikker på at han ikke kunne lide det) 5) en burger (meget farligt for blodtrykket) eller 6) Islagkage (som hovedret!). Det var begyndelsen på en voldsom omvæltning for den stakkels bogholder.

I dagene efter Fars besøg er terningen løbet helt afsted med Bogholderen. Det er nået et punkt, hvor han ikke kan tage en selvstændig beslutning uden at sætte seks muligheder op og kaste terningen. Det har nu resulteret i at han i dag er iført et alt for stort og stribet jakkesæt med to forskellige farver strømper. Lejligheden er fornyligt blevet malet i orange, blå og grønne striber, selv spisebord, stole og sofa har fået en omgang maling. Køleskabet er fyldt med forskellige typer sodavand og slik og generelt den slags mad og drikke, en almindelig bogholder normalt vil anskue som voldsomt eventyrløst.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Når trioen ankommer, vil de på dørskiltet se at der med ubehjælpelig tusch står skrevet "Sønderborgs fåking sejeste" ovenover "Bogholder Berthelsen". Berthelsen åbner døren for dem, når de ringer på, men har lidt svært ved at tage de store beslutninger uden sin terning. Hvilket han også forklarer dem. Han savnede spænding, men nu har han fået alt for meget spænding. Han har fuldstændig mistet evnen til at træffe en beslutning på egen hånd, og han er bange for at det snart går ud over hans arbejde. Det er altså meget svært at være bogholder, når alting afhænger af tilfældigheder. Hvilket regskab vil han lave i dag? Eller vælger terningen at han hellere vil cykle en tur i skoven? Skal han have en rød sodavand eller te eller appelsinjuice, når han er tørstig?

Hvordan han skal hjælpes er helt op til trioen. Terningen kan smides væk, den kan indføres restriktioner, eller noget helt tredje. Så længe han på en eller anden måde får genvundet noget kontrol med sin hverdag, er Berthelsen glad.

Hvad han fortæller om Far

Han kan fortælle, at Far snakkede en del om den frie vilje, selvstændighed, evnen til at tage valg og vælge at gøre noget godt for andre. Og at det gælder om at træffe de valg, mens man stadig er i stand til det. Pludselig er det for sent.

Far havde desuden også sagt, at han nu enten ville tage til Randers og sætte en alt for sur lærer på plads; til Herning for at hjælpe en Ornitolog med at finde de vildeste og sejeste fugle; til Esbjerg for at hjælpe en rigmand med at blive vagabond; eller til Holstebro hvor der står Danmarks mest hjemsøgte hus.

2.1D Fredericias Største Dydsmønster

Hannibal har levet et overbeskyttet liv som dydsmønster. Far lærer ham at oprør er sundt. Kan trioen lærer Hannibals forældre at oprør er helt naturligt, og det er ok at være sammen med andre børn?

Fredericia ifølge Farfar

Jeg tror faktisk aldrig jeg har været i Fredericia. Men jeg tror egentlig også den mest af alt er kendt for at være den del af trekantsområdet. Trekantsområdet kalder man området mellem Fredericia, Vejle og Kolding, fordi de er super gode til at arbejde sammen. Siden kom der alle mulige andre med i samarbejdet, så hvorfor man stadig kalder det trekantsområdet, fatter jeg ikke. Det er jo mere femkantsområdet nu.

Møgungen

I Fredericia bor der en meget fin familie. Den hedder Bernshoff-Degn Mikkelsens familien, og den er fin fordi at faren Regnar i familien er key account manager i familiefirmaet BDM Global Marketing Investment. Det er Regnars far, Hubertus Bernshoff-Degn Mikkelsen der er Administrerende Direktør, en post det er meningen Regnar skal overtage. Og Regnar venter kun på at sin egen søn Hannibal også skal få en plads i familiefirmaet. Hannibal er 8 år. Hannibals mor, Stella Sofie, ser godt ud og bruger mange penge. Det er hendes job, siger hun.

Hannibal har altid været et dydsmønster. Han har gjort hvad der blev sagt, gjort sig umage med lektierne og aldrig sagt en voksen imod. Han har aldrig bandet og han taler meeegeet korrekt dansk. Dronningen vil være misundelig. Hannibal har aldrig leget med de andre børn ude i skolegården, fordi han altid har fået

hjemmeundervisning, så der er ikke nogen skolegård. Kun det kedelige værelse i knækket hvid. Han har aldrig fået grønne knæ på bukserne, fordi han ikke har haft nogle venner og far og mor er af den overbevisning at tøj ikke skal slides og venner er noget man kan købe sig til, når man har fået sig et godt job. Og det har Hannibal ikke endnu.

Hannibal er ikke en glad dreng. Men så mødte han Far.

Far mødte Hannibal i Fredericia på en bænk, hvor Hannibal sad og ventede på sin mor, der var inde og bruge en masse penge i en smykkeforretning, fordi hun kedede sig. Hannibal sad der med velfriseret hår i sit stiveste puds og lignede allermest en dreng på vej til en begravelse. Det sagde Far til ham. Hannibal sagde, at han ikke måtte tale med fremmede og da slet ikke *personage*, der var under *deres* stand. Det lyder da helt fair, sagde Far og spurgte om der var andre regler, han skulle vide, før han satte sig på bænken. Og så begyndte Hannibal at forklare om alt det, han ikke måtte. Der var meget. Hannibal måtte ikke spille fodbold, ja faktisk måtte han ikke lave nogen som helst aktiviteter med en bold. Eller interagere med andre børn (de kunne jo være sygdomsbefængte og give ham dårlige vaner). Far rystede på hovedet og sagde, at dette var det værste eksempel på en robot, han nogensinde havde set. Hannibal spurgte, hvordan han vidste, at Hannibal var en robot, og Far forklarede at en robot kun gør, som den bliver bedt om. Den følger et program, et sæt regler og kan ikke komme ud over dem. Den kan ikke tænke selv. Hannibal blev bange. Han havde ikke lyst til at blive en robot. Far sagde at den eneste måde at undgå det på, var at bryde reglerne. Hvis han altså tør.

Det turde han godt.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Nu sidder Hannibal igen på en bænk, hvor Sille og Bille og Farfar møder ham. Hans fine tøj er krøllet og hans hår er uglet. Stella Sofie er oppe hos psykologen for at høre psykologens vurdering af hendes lille Hansemanse. Hvorfor er han dog blevet så forfærdelig lige pludselig? Regnar står lidt væk og snakker i mobiltelefon med en vigtig forretningsforbindelse.

Hannibal er blevet en rigtig møgunge. Han gør overhovedet som hverken Stella Sofie og Regnar siger længere. Alle regler skal brydes. Alt skal konfronteres. Selv Sille og Bille og Farfar. Og så taler Hannibal meget grimt nu. Det er ord som ogginok, grimrian, ostebøvs, åndsbolle, spasmogrif, numsekartoffel, uglygylp, mosefund, larveyngel, rottebræk, snotboble, svumpukkel og røvbanan. Lige noget for Sille. Det må gerne hurtigt blive en konkurrence i at finde på de vildeste øgenavne og bandeord. Det må ikke være en ond konkurrence. Det er sjovt og Hannibal griner, når Sille finder på en godt bandeord. Og Hannibal er helt vild med Bulder. Og Bulder kan godt lide ham.

Efter et stykke tid blander Regnar sig. Regnar er streng og taler i den grad ned til sin søn, der med det samme glemmer, at han skal bryde reglerne. Regnar spørger, hvem de er, og hvorfor dog de taler med Regnars søn. Det er de slet ikke fine nok til. De skal bare gå langt væk med deres proletarholdninger og deres dårlige indflydelse. Det er sikkert deres skyld, at Hannibal er blevet som han er i første omgang.

Bulder kan ikke lide Regnar Bernshoff-Degn Mikkelsen, der også minder skræmmende meget om Hallandsen fra Olsen Banden, hvilket du gerne må minde Farfar om. Og bider han ikke på, kan du skære det ud i pap. Regnar siger til Farfar at *I ser sikkert også Olsen Banden når det kommer til stykket. En skamplet i Dansk Film*. Lige som diskussionen er højest ringer Regnars telefon igen og han løfter fingeren for at signalere, at nu skal de være stille og så går han i en lind talestrøm om marketingsanalyser og profitmaksimering.

Hannibal er ikke så møgungeagtig nu. Han fortæller om sit møde med Far. Hannibal er bange for at han igen bliver en robot, hvis han ikke bliver ved med at bryde reglerne. Det er nu de skal hjælpe med en eller anden form for plan. Hvad skal han gøre, eller hvordan kan de hjælpe stakkels Hannibal til ikke at blive en robot, eller hvordan kan de hjælpe ham til at blive en normal dreng?

Stella Sofie kommer ned og ser forvirret ud. Psykologoen har sagt en masse hun ikke forstod. Psykologen mente at Hannibal var en helt normal dreng, der havde en voldsom reaktion på et overforbug af indskrænkende regler. Måske hjælper det, hvis Farfar forklarer det. Kan de finde en middelvej? Måske kan han starte i en normal skole? Eller måske en finere privatskole? Kan han ikke møde andre børn? Få en ven? Måske en hund? Mor kan godt overbevises, så længe det er løsninger de kan betale sig fra. Og er hun først overbevist så går hun hen til Regnar og mens de snakker, fortæller Hannibal om Far.

Hvad han fortæller om Far

Hannibal er overbevist om at Far var en superhelt. Men han havde ikke noget helteagtigt tøj på, hvilket var lidt skuffende. Men han måtte jo åbenbart være undercover. Far fortalte i hvert fald, at han var ude for at redde verden, så det må jo være redde verden fra at blive overtaget af zombie robotter, der kun kan følge regler. Og så kan det jo godt være, at man har brug for at være undercover. Men han havde travlt. Det fortalte han i hvert fald. Han skulle nå at redde alle på en uge. Han sagde ikke noget om hvorfor.

Far havde desuden også sagt, at han nu enten ville tage til Randers og sætte en alt for sur lærer på plads; til Herning for at hjælpe en Ornitolog med at finde de vildeste og sejeste fugle; til Esbjerg for at hjælpe en rigmand med at blive vagabond; eller til Holstebro hvor der står Danmarks mest hjemløse hus.

2.2 Den tillidsfulde politibetjent.

En politimand stopper trioen og fortæller, at han søger en bedstefar, der har kidnappet sine børnebørn mod deres vilje. Det kan vel ikke være dem?

Mens Farfar, Bille, Sille og Bulder kører afsted mod deres destination hen af de jyske landeveje, hører de pludselig lyden af en politisirene.

DIIDUUUDIIDIUUU.

Det er en gammel politibil, der forsøger at indhente Nimbussen, hvilket ikke er så svært, eftersom Nimbussens tophastighed, nu der er fuldt lastet, ikke er meget mere end de 72 km. i timen.

Politimanden slukker politisirenen, nu han har deres opmærksomhed og blinker dem ind til siden.

Det er meningen, at de skal køre ind til siden. Derfor skal det hele også fremstilles meget udramatisk.

Politimanden er ligesom bilen en ældre model, der har set bedre dage og havde man lyst var det nok ikke særligt svært at løbe fra ham. Politimanden går hen til motorcyklen og henvender sig til Farfar. Han stopper mellem hver sætning for at give Farfar anledning til at respondere. Det er en teknik han har fundet ud af sparer ham for at stille alt for mange spørgsmål. Folk har en tendens til at svare før han spørger.

Goddag, jeg er fra politiet og kommer i anledningen af en meget alvor affære. (pause) Det er kommet os, Det Danske Politivæsen, for øren, at to børn er blevet kidnappet på det allergroveste og imod deres vilje af deres skrubbeløse bedstefar. (pause) Jeg kan sige så meget at de efter sigende skulle være kørende i et transportmiddel ikke ulig deres. (pause) Er det noget De kender noget til?

Politimanden er yderst tillidsfuld af natur. Han stoler på det gode i mennesket, og at hvis der er noget han ikke kan tage så er det hvis folk lyver. Han bliver ikke sur. Han bliver ked af det. Derfor bliver han også nødt til at spørge Farfar om han taler sandt.

Nu lyver De vel ikke, min gode mand? (pause) Det er meget vigtigt for mit videre arbejde at De taler sandt. (pause) Ellers bliver jeg frygteligt ked af det. (pause) Hvad vil verden ikke blive til, hvis folk bare gik og løj for hinanden efter forgodtbefindende? (pause) Forfærdelig tanke.

Fortæller spillerne at de så sandeligt ikke er kidnappet mod deres vilje, konkluderer politimanden, at der i så fald må være tale om et pudsigt sammentræf. *Der må jo være en anden bedstefar med sine to børnebørn kørende på en Nimbus med sidevogn et sted på de jyske landeveje. Og må jeg complimentere dem på dette motoriserede fartøj? Jeg husker stadig med glæde de mange år Det Danske Politivæsen brugte selvsamme motoriserede fartøjer. Det var så sandeligt tider.*

Fortæller spillerne at det måske nok er dem alligevel, bliver politimanden meget alvorlig.

Er de nu helt sikker på at de har kidnappet disse to børnebørn? For er det sandt må jeg anholde Dem på stedet for kidnapning af værste skuffe og sende Dem i fængsel, sikkert på livstid og de små børnebørn vil blive sendt på børnehjem indtil et passende alternativ er fundet.

Forhåbentligt melder trioen sig ikke frivilligt efter den smøre. Politimanden lader dem køre videre på deres færd.

AKT 3

3.1A Den Smilende Ornitolog i Herning

Efter Charlie møder Far, vil han gerne være ornitolog, men han kan ikke navnene på fuglene. Charlie finder nu selv på navne til fuglen til ornitolog foreningens store irritation.

Herning ifølge Farfar

Herning var i lang tid kendt for ikke noget specielt, men så byggede de en åndssvagt stor boks og kaldte den Boxen, hvor de så hele tiden holder koncerter og messer og den slags. Så nu er den helt vildt kendt for det. Godt for dem. Men jeg har også hørt at de i Sunds, der ikke ligger så langt fra Herning, har set ulve. Så måske ser vi sådan en. Det kunne da være meget spændende.

Ornitolog Charlie Bimmersfeldt

Charlie Bimmersfeldt er Ornitolog, amatør ornitolog med streg under amatør. Han synes selv, han er en meget dygtig ornitolog, men sandt at sige så er han nok Danmarks absolut dårligste ornitolog. Han har intet begreb om, hvad nogen som helst fugl hedder eller hvor de holder til eller hvad de spiser. Charlie har også kun været professionel amatør ornitolog i under en uge. Det var Fars idé og Charlie elsker det.

Hvad Charlie mangler i viden har han til gengæld i entusiasme og opfindsomhed. Han elsker at iagttage fuglene og skriver ivrigt ned i sin notesbog. Her skriver han side op og ned om den nye fantastiske fuglerace han lige har "opdaget". Han kalder den brunsmutten, men andre vil nok kalde den gråspurven. Dagen efter er det nok Sortpjusken (kragen), Kukkeduen (gøgen), Smasketasken (anden) eller kaglekongen (havmågen). De opdagede racer får så hver deres fantastiske baggrundshistorie, delvist skrevet på baggrund af lange

observationer. Kaglekongens primære fødekilde er eksempelvis softice.

Det vil være synd at sige, at Charlie er den skarpeste kniv i skoven. Til gengæld smiler han rigtigt meget. Han har levet det meste af sit liv isoleret på et værested for folk, der har brug for at være en smule beskyttede fra den omverden, der har så travlt, at beboerne ikke helt kan følge med. Her så de tv det meste af dagen, men nu er fjernsynet gået i stykker og på grund af nedskæringer er der ikke råd til et nyt.

Charlie mødte Far, mens Charlie stod uden for den lokale brugs og kiggede på et par sorte fugle, der kæmpede noget gammelt brød. Noget skulle han jo kigge på, og han havde også hørt en rigtig god sang om at kigge på fugle. Han faldt i snak med Far, som foreslog ham, at han jo kunne blive professionel amatør ornitolog. Charlie vidste godt hvad en ornitolog var, for det havde han set i en film. Han syntes det var en fantastisk idé. Tænk at man kunne bruge tid på at kigge på fugle. Det var jo meget bedre end kigge på fjernsynet.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Charlie bruger nu hver eneste dag på en bakke uden for byen med at kigge på fugle, observere, notere og tegne. Han er ikke så god til at tegne, men han kan godt lide at farvelægge tegningerne. Og her finder Bille og Sille og Farfar ham. Charlie er meget åben overfor fremmede og vil enormt gerne fortælle om alt det, han laver og hvad han kan se. Han er som et lille barn, der lige har lært noget nyt og entusiastisk genfortæller det uden tanke for, om modparten egentlig gider at lytte.

Sille, Bille og Farfar kan gå to veje. Enten kan de rette Charlie i hans iagttagelser, eller de kan lege med. Digte nye navne. Finde på alternativ baggrundsviden. Tegne og farvelægge.

Der kommer en anden ornitolog til bakken. Han hedder Rudolf Hessminster og er en af Danmarks førende professionelle amatør ornitologer. Han ved alt om fugle og synes bestemt ikke, at man bare kan finde på efter forgodtbefindende. Rudolf spejder og noterer og holder øje ikke kun med fuglene, men også med trioens interaktion med Charlie. Faktisk har han holdt øje med Charlie gennem de sidste par dag. Efter lidt tid, går han hen til Charlie.

Mit navn er Rudolf Hessminster og jeg er formand for Danmarks Professionelle Amatør Ornitologers Landsforening - DPAOL. PÅ vegne af landsforeningen - DPAOL - vil jeg informere om, at vi hverken kan eller vil acceptere, at du går og observerer vores fugle uden at kalde dem ved deres rigtige navne og bare finder på. Fugle skal tages alvorligt!

Nu er det op til gruppe at enten overbevise Rudolf om, at det da er helt forkert eller overbevise Charlie om, at det kan man sagtens alligevel. Eller finde en helt tredje løsning. Måske lave en ny landsforening for alternative fugleobservationer, hvor Sille og Bille og Farfar kan være æresmedlemmer. Det er op til gruppen hvordan den skal løses, men Rudolf er ikke et monster. Han har bare sin professionelle stolthed, som han værner om. Han lytter gerne til fornuft eller det, der kan gå for et nogenlunde velargumenteret argument.

Hvad han fortæller om Far

Når der igen er ro over feltet, fortæller Charlie, at Far virkede glad men også sørgmodig. Ked af det. Som om han havde ondt i hjertet. Han fortalte desuden, at han ville videre i verden. Der var jo masser af folk, der trængte til hans hjælp. Han havde et bryllup i Hanstholm han skulle redde, en pige i Vodskov der trængte til at røre skyerne, en Præst der kunne snakke med de døde i Nykøbing Mors (han vidste det bare ikke endnu) og den stakkels by Vrå, der manglede et bibliotek. Hvor han tog hen er uvidst.

3.1B Holstebros Mest Hjemløgt Hus

Far har lovet en mægler, at et hjemløgt usælgeligt hus kan sælges, så Far har bestilt to spøgelsesjægere til at komme. De ankommer samtidig med Farfar, Sille og Bille. Spøgelsesjægerne kommer til at støvsuge Farmor og trioen skal nu redde Farmor og sørge for at huset ikke er hjemløgt mere.

Holstebro ifølge Farfar

Jeg er ret sikker på at Holstebro ligner alle de andre gennemsnitlige byer i resten af Danmark. Tror ikke vi går glip af noget ved ikke at køre derind.

Den faldefærdige Rønne

Et godt stykke uden for Holstebro ligger der et lille hus, en faldefærdig rønne, der af en eller anden grund aldrig er blevet ryddet eller sat i stand. Men den er til salg. Stadigvæk.

Far havde hørt om dette usælgelige hus og var overbevist om, at han både kunne regne ud hvad problemet var, og at han kunne hjælpe. Far fik sine bekymringer bekræftet, da han besøgte stedet. Det var et spøgelse, der sørgede for at ingen havde lyst til at købe huset. Det larmerede og lavede uhyggelige lyde og fik ting til at flytte sig og smækkede med dørene. Meget uhyggeligt. Far lovede at han nok skulle fikse problemet, det eneste ejendomsmægleren skulle gøre var at møde op ved huset tre dage senere. Så ville der komme nogen, der ville løse problemet. Far ringede derefter til Spøgelsesjægerne Bitten og Nitten, og bad dem møde op ved huset tre dage senere, det samme tidspunkt Far havde bedt ejendomsmægleren at komme, og det tidspunkt han vidste Farfar, Sille og Bille ville kigge forbi.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Da trioen nærmer sig Holstebro og måske Danmarks mest hjemløgt hus, har vejret travlt med at blive mørkt og overskyet og vinden taget til. Det rusker i de gamle træer, der pludseligt ser uhyggelige og ildevarslende ud. Det samme gør det huset, der bedst kan forklares som gammelt og skummelt. Det er i den grad faldefærdigt og foran det står der et "Til Salg" skilt, der tydeligvis har stået der meget meget længe.

Før de kan nå at gå på opdagelse i området og i huset kommer der en ny bil. Den er en smart, fancy to sæders sportsbimmer med de der lygter, der vipper op, når man tænder dem. Og så er den rød. Ud af bilen stiger en yngre storsmilende mand i jakkesæt og alt for pæne sko til at opholde sig herude på en grusvej. Af ren refleks begynder han sin salgstale (ja, det er ejendomsmægleren) - *Huset er i den grad unikt, det har ligesom sin egen sjæl, god beliggenhed, uforstyrret og rustikt, det er desuden et virkeligt godt håndværkertilbud, en rigtig fixer upper og det er jo billigt, rigtigt billigt.* Han vil ikke helt ud med, hvor billigt det egentligt er, da han abbonere på parolen om at en ting er det værd som folk vil give, så kan han sælge den dyrt gør han det, men det gælder desværre også den anden vej. Men prisen kan være et sted mellem 10.000 og fem millioner. Han kan fortælle, at han har mødt Far som bad ham møde op nu, så hvordan er det at en gammel mand og to børn skal kunne hjælpe ham med at få solgt det her hus (de kan ikke få ham til at indrømme at det er hjemløgt).

Mens de snakker kommer et tredje køretøj. Det er en sort varevogn hvor der på siden med store bogstaver står SPØGELSESJÆGERNE og så er der billedet at et spøgelse (et af dem med et hvidt lagen på) med et stort fedt kryds henover. Ud af bilen springer et let overvægtigt par. Det er Bitten og Nitten, spøgelsesentusiaster ekstraordinær. De er begge ikklædt orange kedeldragter med topseje reflekser alle de rigtige steder. Bitten og Nitten åbner siden på deres varevogn og man kan nu se deres ombyggede gamle

Nilfiskstøvsuger, der nu er istand til at støvsuge et spøgelser op og fange det. Det eneste problem er, at spøgelser som regel er usynlige, men til gengæld har Bitten og Nitten en geigertæller, der kan registrere, når der er noget overnaturligt i nærheden. Bitten og Nitten tager alting meget seriøst, på trods af det aldrig er lykkedes dem, hverken at se eller fange et spøgelse. Men de ved der er meget mere mellem himmel og jord, hvilket de hyppigt gør alle andre opmærksomme på.

Bitten og Nitten vil enormt gerne vise deres fine dimser frem. Men bliver geigertælleren tændt reagere den med det samme op Flupsis tilstedeværelse og de vil gøre hvad de kan for at få støvsuget Farmor. Og det må gerne lykkedes til Silles store skræk. Bitten og Nitten er henrykte over, de endeligt har fanget et spøgelse, og nu skal resten af verden bare se, og de andre spøgelsesjæger i Ghost Klubben er inkompetente amatører. Som om en EMF detektor er bedre end en hjemmebygget geigertæller.

Dette er et godt sted for Farfar at træde i karakter, hvis Sille er helt ude af den. Hun kommer måske endda til at røbe, at det er Farmor, der er forsvundet ned i støvsugeren. Bitten og Nitten giver dog ikke sådan op og insistere på, at hvis de skal af med deres eneste håndgribelige bevis på, at der er et liv efter døden, så skal de have et andet håndgribeligt bevis på, at der er liv efter døden. Og det findes måske i Huset.

Inde i huset er der et 300 år gammelt spøgelse ved navn Hansen. Han er ret god til at sige UUUUUUUUUUUUUUUUUU og smække med dørene. Det er kun Sille, der kan se ham. Bille kan høre ham. De voksne kan ikke nogen af delene, bortset fra det uhyggelige UUUUU. Hvis Hansen finder ud af, at Sille kan se ham, bliver han vildt glad og vil meget snakke. Han har ikke snakket med nogen i mange mange år. Hansen forklarer Sille, at han keder sig og gerne vil opleve noget andet, komme væk. Bare en gang imellem. Han fortæller også, at de voksne godt kan lære at høre ham. De skal bare tænke som et barn. Vil de voksne lære at lytte, fortæller han

gennem Bille og Sille, skal de lukke deres øjne og forestille sig, at de er et barn igen og står nede ved en stor sø foran det store vand med en deres yndlings legetøj i hænderne. De skal holde det billede i hovedet (med lukkede øjne), og så længe de gør det, kan de høre hvad han siger.

Måske kan trioen arrangere at Spøgelsesjægerne bliver til Spøgelsestransportører og lave huset om til en turistattraktion. Eller at han kommer til at nyt hus, eller bliver en videnskabelig sensation eller noget helt fjerde.

Hvad de fortæller om Far

Hvis alle er glade, har Bitten og Nitten overskud til at fortælle om deres samtale med Far. Bitten og Nitten fortæller, at Far var meget bestemt omkring, at de skulle behandle de døde ordentligt. Også dem der stadig går rundt og insisterer på, at de ikke skal nogen steder. Vi har alle en plads i det store kosmos, og en skønne dag er det måske dig, der bliver suget op med en gammel Nilfisk støvsuger. En skønne dag render timeglasset ud og nogle af os har mindre tid end andre.

Han fortalte desuden, at han ville videre i verden. Der var masser af folk, der trængte til hans hjælp. Han havde et bryllup i Hanstholm han skulle redde, en pige i Vodskov der trængte til at røre skyerne, en Præst der kunne snakke med de døde i Nykøbing Mors (han vidste det bare ikke endnu) og den stakkels by Vrå, der manglede et bibliotek. Hvor han tog hen er uvidst.

3.1C Vagabondernes Konge i Esbjerg

En rigmand er træt af at have travlt og beslutter, efter et møde med Far, at blive vagabond. Han er dog lidt træt af ikke at have råd til mad og andre almindelige fornødenheder.

Esbjerg ifølge Farfar

Esbjerg har altid været en fiskerby. Før i tiden var det Danmarks største fiskerihavn, men det er der jo heller ikke noget af længere. Nu er det hele færgetrafik og den slags. Sikkert en eller anden politiker der fik en fiks idé. Esbjerg er heller ikke en by, hvor du skal reklamere med at du kommer fra København, med mindre du har lyst til at blive sendt hjem igen i fiskekasser. Derudover er de søde nok.

Lars Kronfeldt aka Kong Gulerod

På landevejen på vej til Esbjerg går en mand med en barnevogn. Han er ikklædt en fin gallasmoking med pingvinhale og en fin sort høj hat. Sættet ser ikke slidt ud og han har en afslappet og ubekymret gang, mens han skubber barnevognen foran sig. Som om han ejer hele verden. Manden kalder sig selv Kong Gulerod, men han hedder oprindeligt Lars Kronfeldt og var engang en meeeeeeet rig mand.

Lars Kronfeldt var direktør for Kronfeldt Industries Enterprise Incorporated A/S og arbejdede 80 timer om ugen, havde møder hele tiden og en konstant ringende telefon. Han troede han var glad, indtil han en dag havde en halv time for sig selv, hvor telefonen var løbet tør for strøm og han havde glemt sin kalender. Det var en vanvittig oplevelse. En halv time uden at vide hvad han skulle. Han blev først bange. Og så euforisk. Og så mødte han tilfældigvis Far. De havde en lang snak om, hvad der var vigtigt her i livet. Om friheden til at gøre hvad man ville, eller at have ansvaret

for det hele. Om evnen til at sige fra. Eller at slå til på det rigtige tidspunkt. Om at være bundet på hænder og fødder. Far sagde til ham at Lars måske trængte til at sige fra lidt mere. Og så tog han afsted.

Lars Kronfeldt fulgte Fars råd og sagde fra. Han sagde fra til det hele. Han sendte en mail til hele sin kæmpe koncern, hvor der stod "Jeg siger fra nu. Hej hej". Intet mere, intet mindre. Så smed han sin telefon i toilettet, pakkede sin yndlingsbog ned i taske sammen med et ekstra par strømper og underbukser og tog sit bedste og fineste sæt tøj på og begyndte at gå. På vejen fandt han en gammel barnevogn, der manglede et hjul. Den døbte han Skæve, efter en gammel bog han kendte. Og det er på denne vej Sille, Bille og Farfar møder ham.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Nu har Lars været Kong Gulerod i tre dage og han elsker det. Og han fortælle gerne om det til Farfar, Sille og Bille. *Der er sgu ingen der bestemmer over mig. Jeg kan gøre lige hvad jeg vil. Drikke bajere. Ryge en cigaret. Pisse i et blomsterbed. Pille bussemænd. Fare land og rige rundt. Cappa Dimme og alt det der.* Det eneste problem han har er at han faktisk er sulten, og at han ingen penge har. Dem lod han blive i sit gamle hus. Hans mave rumler og det er en følelse han aldrig har prøvet før. *For pokker hvor kunne da være rart at få en god bøf en gang imellem. Men FRIHED for pokker. Det koster at være 100% fri.*

Det er trioens opgave at hjælpe ham lidt på vej. Måske giver de ham et måltid mad, og han bliver ved med at være Kong Gulerod. Måske finder han en mellemvej, så han kan være Lars nogle dage og Kong Gulerod resten. Eller også har han nu en større forståelse for andres nød og donere penge til nødlidte eller sætter arbejdsdagen ned eller noget helt femte. Det handler om at finde en balance mellem frihed og ansvar, fritid og arbejde, individualitet og samfund.

Hvad han fortæller om Far

Far snakkede meget om frihed vs. ansvar. At hele hans rejse var fordi han havde et ansvar overfor sine børn, om at gøre verden et bedre sted, inden han selv forsvandt. *Som en klog mand en gang sagde, så er en god politiker en der planter træer, han selv ved, han aldrig kommer til at sidde i skyggen af.* Og en måde at gøre det bedre på er at vise folk, at der er andre måder at gøre tingene på, end den de plejer. At det at være gladere kan ændre dit liv.

Han fortalte desuden, at han ville videre i verden. Der var masser af folk, der trængte til hans hjælp. Han havde et bryllup i Hanstholm han skulle redde, en pige i Vodskov der trængte til at røre skyerne, en Præst der kunne snakke med de døde i Nykøbing Mors (han vidste det bare ikke endnu) og den stakkels by Vrå, der manglede et bibliotek. Hvor han tog hen er uvidst.

3.1D Den Sureste Lærer i Randers

Lektor Poulsen mener, at skolen skal være streng og disciplineret og Far overtaler ham til at gå på pension. Det har Poulsen allerede fortrudt og er sur.

Randers ifølge Farfar

Rander Rander Randers... Ja, hvad ved jeg egentlig om Randers. Den ligger i det, man kalder Kronjylland, som lyder som noget en desperat turistguide en gang har fundet på. Randers er Danmarks sjette største by og har en rimelig grim dialekt, siger folk. Men den er nu ikke så gal, når man først har vænnet sig til den. Og så har de en regnskov midt i det hele. Ja, de er altså sådan inde i to kupler, men en regnskov ikke desto mindre. Og det er der, vi skal hen. Men før I går amok inde i regnskoven, så skal I love mig at holde nallerne fra frøerne. De har verdens giftigste frø derinde, så ikke noget med at slikke på frøer, Sille!

Lektor Poulsen

På den bænk i Randers Regnskov sidder en gammel mand og er sur. Han er sur, fordi han synes, han er blevet snydt af Far. Manden hedder lektor Poulsen, eller det vil sige, at det plejede han at hedde. Nu hedder han til sin store fortrydelse bare Poulsen. Og han sidder midt i Randers Regnskov, ikke fordi han er med på en skoleudflugt, som han plejer, men fordi han ellers ikke vidste, hvor han skulle gå hen. Han håber at møde Far her igen.

Da Far mødte lektor Poulsen, vidste han præcis hvor og hvad han skulle. Han skulle være i skolen og undervise børnene på den eneste rigtige måde - med masser af disciplin og alvor. *Humor og latter hører ikke til i et klasselokale*, ifølge Poulsen. Og kunne de dog bare indføre revselsretten igen. Det var tider. Han døde en lille smule

indeni, da de i 1967 afskaffede spanskørscirkulæret. Hvis der var en ting nutidens unge kunne bruge, var det et drag over nakken i ny og næ. Det er en mening, han står ved og også en, han luftede, da han tilfældigvis mødte Far på en skoleudflugt i Randers Regnskov. Han faldt i snak med Far og harcelerede over børnene og deres manglende uddannelse og evner. Han snakkede om et markant fald i kvaliteten af danske uddannelser og PISA tests og alting, der var bedre før. Far spurgte ham, at hvis han i det hele taget var så træt af skolesystemet og i den grad syntes, det havde fejlet - hvorfor gik han så ikke bare på pension? Det havde han da fortjent. En mand som ham havde da i den grad aftjent sin værnepligt overfor det danske skolevæsen. Det kunne Poulsen jo kun give ham ret i. Samme dag gik han til rektor og sagde sit job op med øjeblikkelig varsel. Rektor blev ikke en gang sur. Næste dag havde han fortrudt, men da var det for sent. Rektor sagde han allerede havde ansat en ny og smilede. Han smilede! Poulsen kan ikke komme til anden konklusion end, at Far lokkede ham i en fælde. At han ville have at Poulsen sagde op. Måske var han i ledtog med skolens rektor?

Sille, Bille og Farfar ankommer

Poulsen er ikke nogen ond mand. Han er bare en gammel mand som tiden er løbet fra og som trænger til lidt hjælp for at finde sin nye plads i samfundet. Måske finde nogle ligesindede et sted. Når han møder Farfar, Sille og Bille, forstår han slet ikke at tvillingerne må være på tur med deres bedstefar. De burde være i skole! (også i weekenden.) Lærer de måske noget som helst på sådan en tur? Her har Sille og Bille en god mulighed for at brillere med, hvad det præcist er de har lært på sådan en tur.

Ellers siger Poulsen kedelige ting som *Børn skal være i skolen – hele tiden!, Der skal ikke grines i klasselokalet. Klasselokalet er et helligt sted for refleksion! Humor er voldsomt overvurderet! Børn skal lære at tage ting alvorligt! Og jeg mødte en mand. Han sagde jeg burde gå på pension. Så det gjorde jeg. Og jeg har fortrudt det lige siden!*

Jeg tror jeg er blevet allergisk overfor ungdom. Var tingene ikke bare bedre før i tiden?

Farfar har en glimrende mulighed for at hverve et nyt medlem til Anonyme Nostalgikere. Her kan Poulsen møde ligesindede, for det er jo en hård tid at være en gammelt røv i.

Det er også en god mulighed for Sille til at snakke om robotter. Skolen laver jo børn til robotter, siger far. Poulsen er ret vild med, at børn bliver til robotter i skolen, men han forstår ikke, at Sille har en reel frygt for at børn bliver til faktiske robotter henne i skolen. Så han indgår gerne en diskussion med hende, hvor hun kan blive voldsomt frustreret, fordi han ikke kan se, at det at gøre børn til robotter er forkert.

Hvad han fortæller om Far

Får de Poulsen på bedre tanker, fortæller Poulsen at han egentlig godt kunne lide Far. Han lyttede og bød ind, når det var passende. Han kunne reglerne for samtalens ædle kunst, hvilket var en sjældenhed i disse dage, og det skal man sætte pris på, når man oplever det. Han fortalte godt nok også noget så fjollet, som at han var ude for at redde verden, men det må jo være hans udgave af en vittighed. *Ikke specielt morsomt, men nu har jeg heller ikke nogen humor så hvad ved jeg? Men han sagde at tiden var ved at rende ud. Det kunne jeg jo kun give ham ret i.*

Far fortalte desuden, at han ville videre i verden. Der var masser af folk, der trængte til hans hjælp. Han havde et bryllup i Hanstholm han skulle redde, en pige i Vodskov der trængte til at røre skyerne, en Præst der kunne snakke med de døde i Nykøbing Mors (han vidste det bare ikke endnu) og den stakkels by Vrå, der manglede et bibliotek. Hvor han tog hen er uvidst.

3.2 Efterlysning på TV.

Sille, Bille og Farfar finder ud af, at de er efterlyste og vil (måske) forsøge at kontakte Mor.

I er taget på motel. I har overnattet og er nu ved at spise morgenmad i kantinen. Over kantinedesken kører et tændt fjernsyn uden lyd. Den er indstillet på en nyhedskanal. Værten ser meget alvorlig ud, og der er et billede af Farfar. Lad spillerne diskutere lidt om, hvad det kan betyde. Værten folder hænderne foran sig og ser bestemt og professionel ud, samtidig med at tekstprompten skriver EFTERLYSNING. FARFAR KIDNAPPER BØRNEBØRN. KÆMPE EFTERSØGNING. SILLE OG BILLE. STAKKELS BØRN. FÆLE MAND. Der er nu et billede af Sille og Bille. På billedet er de 5 år og meget bedårende. Værten har næsten en tåre i øjnene. Man kan se, at han tager sit job meget alvorligt.

Hvad gruppen gør nu, er lidt op til dem selv. Det er kun et spørgsmål om tid, før de bliver genkendt, nu de sidder lige ved siden af fjernsynet. De kan vælge at tage videre på deres færd, og så er scenen ikke længere. Eller de kan forsøge at kontakte Mor, for at fortælle at de altså ikke er blevet kidnappet. Men det kræver at de får fat i en telefon. Bagerst på motellet er der en mønttelefon, men den tager kun kort. Det er nu op til teknikforskrækkede Farfar at knække den nød, eller sige sin ærlige mening til den stakkels receptionist, en 16 årig pige, der ser ud til at være mere interesseret i sit mode blad end at betjene kunder. Hun forstår i hvert fald slet ikke, at der stadig findes mennesker der ikke har en mobiltelefon.

Farfar, Sille og Bille kan også se, om de kan låne en mobiltelefon af en fremmed. Det er selvfølgelig en eller anden smart model, som ejermanden er meget stolt af. *Det er et virkeligt godt kamera. Og dens touch er helt sygt følsomt. Lækkert interface, men det skal vist updates.* Eller hvad du ellers kan finde på, som kan pisse Farfar af.

Lykkedes det dem til sidst at få kontakt med Mor, så fortæller hun, at hun godt ved at Bille og Sille ikke er kidnappede, men at politiet misforstod hende, og nu ved hun ikke helt, hvad hun skal gøre. Men hun har hørt intet hørt fra Far og det gør hende bange. *Find ham. Find ham for mig. Lover I det?*

AKT 4

4.1A Bryllup i Hanstholm

Sannes bil er brudt sammen og hun er på vej til sit eget bryllup, et bryllup Far har haft en finger med i. Sille og Bille og Farfar skal køre hende til Hanstholm og være med til brylluppet.

Hanstholm ifølge Farfar

Hanstholm er et dejligt sted, ikke mindst fordi det var her de filmede Olsen Banden i Jylland, den med bunkerne I godt kan huske. Men det var slet ikke kun en bunker de filmede i, men hele tre forskellige bunkere og så i et studie tilbage i Nordisk Film. Man kan se noget om det på Hanstholm Museum. De har nogle mægtig fine strande heroppe og så servere Det Gamle Røgeri verdens bedste Stjernesud. Jo, Hanstholm er nu et dejligt sted.

Bruden Sanne

Mens Farfar, Sille og Bille kører afsted på landevejen mod Hanstholm, ser de pludseligt et sælsomt syn. Ude i højreside af vejen står en kvinde i fuld brudekjole og slør og vifter med armene. Hun hedder Sanne. Bag hende står en gammel bil. Motorhjelmene er åben og der stiger en let røg til vejrs fra den overophedede motor. Bilen har tydeligvis set bedre dage.

Sanne snakker. Meget. Den stakkels brud fortæller at hun er på vej til sit bryllup, men bilen brød sammen og nu er hun bange for, at hun ikke når det. Hendes elskede står og venter på hende ved en fyldt Hansted Kirke. Hun er allerede en halv time for sent på den på grund af den dumme bil. Kan de hjælpe hende? Vil de ikke nok? For kærligheden, for dølen.

For to dage siden troede Sanne slet ikke på kærligheden. Hun var ulykkeligt forelsket. Helt forgabt i den uopnåelige kærlighed, men så

mødte hun Far, der sagde til hende, at sand kærlighed ikke venter på nogen som helst, og at man kan mærke ægte kærlighed lige med det samme. Det rammer lige i hjertet og gør næsten ondt. Det gør det hele selvfølgelig lidt nemmere, hvis den man er forelsket i føler det samme. Men det er der kun en måde at finde ud. Spørg. Erklær din kærlighed. Sig hvad du har på hjertet. Så det gjorde hun. Og det viste sig at de begge havde været ulykkeligt forelsket i hinanden i mange år og nu skulle de altså giftes. Så Sanne vil ikke vente et sekund mere end nødvendigt. Afsted til kirken!

Bilen er død. Helt død. Hun kan hoppe bag på, men skal nok lige passe på kjolens store slæb. Hun snakker gerne om Far. Eller om hvor stor kærlighed hun har indeni. Den er helt vildt stor. Større end stor. Gigantisk. Så stor at den slet ikke burde kunne være i en lille krop som hendes. Hun omtaler sin kommende ægtefælle som *min elskede* eller *mit livs udkårne* eller noget i den boldgade. Hun er meget romantisk anlagt. Hun omtaler *ikke* sin elskede som ham. Mest fordi det ikke er en ham. Sanne skal giftes med sin ældste veninde, hun har kendt i 15 år og på et eller andet tidspunkt i sin lange svada om kærlighed kommer hun til at omtale sin veninde som *hun*. Hun er ikke flov over det eller bange for at fortælle det. Hun har bare så travlt med at sige elskede, at hun ofte glemmer at andre folk måske har en mening om den slags. Ikke at deres mening om hendes kærlighed er vigtig. Hvis de har noget negativt at mene om den, kan de holde det for sig selv, siger hun. Men hun tager gerne en diskussion med ungerne omkring det at være pige og pige kærester. Det er jo bare kærlighed. Måske skal det forklares på en måde de kan forstå, eller giv dem lejligheden til at forklare det på deres måde.

Sanne vil gerne have at Farfar fører hende op til alteret og Sille og Bille bærer slæbet. Hun har ikke selv familie, og det vil gøre hende lykkelig ud over alle grænser, hvis de ville gøre det for hende.

Nimbussen kører alt hvad remmer og tøj kan holde og de kører op igennem den smukke Hanstholm by med den fantastiske udsigt ud

over Vigsø Bugt. Solen står højt på himmelen og vejret er det smukkeste sommervejr. Foran kirken står en hvid brud alene og venter. Da hun ser motorcyklen farer mod kirken, vinker hun og stråler om kap med solen. Bruden peger ind i kirken og løber ind. Motorcyklen blive parkeret hurtigt, og de løber alle sammen mod kirken.

De går ind i kirken til tonerne af *Elsker Dig For Evigt*. Kirken er fyldt med glade ansigter og ved alteret står en rødhåret dame og stråler i sin brudekjole. Det er en dejlig ceremoni med latter og smil og tårer på det helt rigtige steder. Selv Farmor kniber en tåre.

Efter ceremonien kan Sanne og Hanne ikke takke trioen nok. Der bliver uddelt kram, og de fortæller, at uden Far havde dette aldrig været muligt. De skylder ham deres lykke. Han var fantastisk, men han virkede også træt og sørgmodig. Som om han var tynget af et eller andet. På et tidspunkt blev han nødt til at sætte sig ned. Sanne kommer i tanke om at hun lovede at give et vigtigt brev til en "Skumfidus"?

I brevet står der: *"Tak for hjælpen, Skumfidus. Jeg er ked af at jeg ikke selv kunne være der, men hvis I kører til Skive, vil I forstå hvorfor. Kram Far"*

4.1B Den Døde Menighed i Nykøbing Mors

En præst ser døde mennesker og Far får ham til at indse, at de alle er afdøde sognebørn, der blot ønsker at gå i kirke. Han kan også se Farmor og Farfar har nu muligheden for at forlige sig med sit tab.

Nykøbing Mors ifølge Farfar

Nykøbing Mors er en gammel og ikke specielt stor by her på Mors. Den er vist mest kendt for at være byen som Aksel Sandmose skrev Janteloven om. Det er sådan en mærkelig lov om, at man ikke skal tro at man er noget og sådan. En rigtig fjollelov.

Præst Balthazar

Der findes en kirke på Nykøbing Mors, hvor der arbejder en præst, der fornyligt har taget hele sin tro til revision. Balthazar, som denne præst hedder, var bange for de døde. Ikke døden som sådan, men derimod de gennemsigtige skikkelser, man kan nå at ane i øjenkrogen, når man er træt og lyset er tilpas dæmpet til, at man aldrig helt finder ud af, om der virkelig var noget, eller om det bare var indbildning. Balthazar gjorde, hvad han kunne for at lukke synerne ude, men de kryb ind, når han mindst ventede det. Ofte og oftere. De gav et sæt i sjælen på den stakkels præst, der var ved at gå op i limningerne. Lige indtil han mødte Far.

Ham og Far havde en lang snak om Døden. Hvad det var for en størrelse. Hvad man kunne forvente. Og hvordan vi forholder os til den. For selv om biblen siger, at man kommer i himmelen, hvis man har levet et godt liv, så kan der jo være folk, der ikke har så travlt med at komme derop. Og hvis de render rundt på jorden, så er det vel ikke så mærkeligt, at nogle mennesker har evnen til at se dem.

Det er en gave. Ikke en forbandelse. Far fortalte om sin datter, der netop havde den evne, og hvor misundelig Far var. Hvad han ikke ville give for at se Farmor igen. Men idet mindste kunne han så hilse på hende, efter han havde forladt den fysiske verden. Far hjalp Balthazar med at åbne sine øjne, og pludselig kunne han se. Rundt på hele kirkegården stod der snesevis af døde sognebørn. De var aldrig kommet videre end deres grav. Måske ventede de på selskab. Siden sin snak med Far er Balthazar begyndt at holde ekstra gudstjeneste for lukkede døre. De er ikke for de levende. De er for de døde. Der bliver talt om de store spørgsmål, om døden og efterlivet, om gud og himmerige, om håb og om at turde at give slip.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Farfar, Sille og Bille møder Balthazar udenfor kirken ikke lang tid før, han skal holde en sådan gudstjeneste. Han snakker gerne om Far, der har gjort ham et bedre menneske. Han har forstået, hvad der står på spil. Balthazar kigger på Flupsi der står ved siden af Sille. *Velkommen til Ruth*, siger han. *Du må være Sille*, fortsætter han til Sille. *Far talte om dig*. Det kan være det foranlediger adskillige reaktioner, specielt fra Farfar, så lad det spille sig ud, før Balthazar fortsætter.

Balthazar vil gerne tale med Farfar om Farmor. Han fortæller at hun savner ham. Hun venter på ham og hun er stolt af ham. Han er en god mand, også selvom han kan være en stivnakket tosset en gang i mellem. *Nyd livet, mens du har det. Du kan tidsnok gøre Ruth med selskab. Det er i hvert fald det, hun siger.*

Balthazar fortæller, at Far var en stor mand, og de skal være stolte af at have kendt ham. Hvis de spørger til, hvorfor han omtaler ham i datid, retter han sig selv og siger, at han kan jo tage fejl. Men Far virkede som en mand der havde accepteret sin skæbne. Han fortæller, at de to talte om ting som sjælefred og hvad der venter os i livet efter døden.

Men hvis de vil have Balthazar undskyldt, så har han en gudstjeneste lige om lidt, og mens de står foran kirken begynder det at vrimle med de afdøde sognebørn, der er på vej ind i kirken. Sille kan se dem. Bille og Farfar har fornemmelsen, at der er noget ude i øjenkrogen, de ikke helt kan se.

Balthazar smiler. *Ja, de plejer at fylde kirken helt op hver gang. Og hvis der alligevel ikke kommer levende folk i kirken, kan man lige så godt holde den åben for dem, der gerne vil bruge den.*

Forresten så skulle jeg huske at sige, at I skal skynde jer til Skive. I vil se det, når I nærmer jer.

4.1C Ballonskipperen i Vodskov

Amelia sidder i kørestol og elsker højder. Far hjælper hende med at købe en luftballon og det er den trio der ser hende sætte op, da de kommer kørende forbi. De hjælper hende på hendes første tur.

Vodskov ifølge Farfar

Vodskov ligger lige ved Hammer Bakker, der ikke kun er bakker men også masser af skov. Så man skal passe lidt på ikke at fare vild i skoven, for den er stor. Den er til gengæld fyldt med alle mulige seje dyr såsom rådyr og ræve og grævlinge og sådan nogen. Derudover er der vist ikke så meget at sige. Vodskov er lille. Hammer Bakker er stort. Det dækker det vist meget godt.

Luftballonkaptajnen

Amelia elsker højder. Jo højere, jo bedre. Op hvor man kunne se noget. Da hun var lille, stod hun gerne hele dagen i toppen af en stige og kiggede ud over til naboen eller byggede hytter i træernes toppe for at se endnu længere. Men hun var aldrig højt nok oppe. Hun ville altid højere op. Få en endnu bedre udsigt. Hendes far, Ingolf, var højdeskræk, hvilket komplicerede deres forhold en smule. De fandt dog hurtigt ud af at en walkie-talkie var en fantastisk opfindelse. Nu kunne hun fortælle ham om udsigten og den fantastiske følelse, hun fik af at være højt oppe. Fri som fuglen. Så tæt på himlen, at man egentlig bare skulle baske lidt med armene, før man var en fugl.

Amelia prøvede en gang at hoppe ud fra garagetaget med en parably, for at se om hun kunne flyve. Hun havde set det i en film. Der lykkedes det dog heller ikke. Amelia brækkede rygsøjle og mistede førligheden fra livet og ned. Hun har siddet i kørestol lige siden og drømt om at komme op igen. Op i luften. Hendes far har

forsøgt at kompensere ved at de flyttede i et højhus, men det var ikke det samme at se himlen gennem et vindue.

Amelia er ældre nu. Slidt. Trist. Stadig bundet til kørestolen og stadig drømmende om at blive båret af vinden, som en fugl over skyerne. Men den drøm har hun droppet. Lige indtil hun møder Far. Far og Amelia falder i snak og hun fortæller ham om højder og luft og frihed og gamle walkie talkies. Han lytter og nikker. Og fortæller hende så, at det kan hun da sagtens, selv om hun sidder i kørestol. Hun skal da bare blive ballonskipper.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Med Fars hjælp får Amelia købt sig en luftballon, og nu er hun ude på en mark uden for Vodskov, hvor hun forsøger at gøre klar til sin allerførste ballontur. Hun sidder i kørestolen, mens hendes egen nu gamle far gør luftballonen klar. Bille, Sille og Farfar kommer kørende af landevejen ved siden af marken.

Amelias ballon er en flot ballon. Masser af farver og en stor flettet kurv nedenunder, hvor der er bundet adskillige sandsække fast. Der er også tykke snore, der fører ned til store pløkker, der sidder fast i jorden. Den er næsten klar til afgang. Amelia mangler bare at rejse sig op og komme over i kurven, hvor hun har en stejl fastnaglet stol, der gør at hun kan stå op og nyde udsigten. Ikke at Ingolf skal nyde nogen udsigt. Han vil blive på jorden, hvor der er trygt og godt. Til gengæld har de fundet de gamle walkie-talkier frem.

Sille, Bille og Farfar har nu en enestående chance for at komme med i luftballonen. Amelia har brug for al den hjælp, hun kan få. Og hun lover at fortælle om Far, hvis de tager med. Lad dem debatere frem og tilbage. Er det farligt? Hvor skal vi hen? Hvis man falder ned, bliver man så flad som en pandekage? Hvem styrer? Hvem skal holde walkie-talkien? Er der et ballonkodesprog? Lad bare spillerne tage alverdens forholdsregler, hvis det giver dem ro i sjælen. Amelia har en faldskærm i ballonen.

Spørger de ind til hvordan Amelia er endt i kørestol, fortæller hun det gerne.

På denne ballonfærd er det kun meningen at Amelia vil op. Så højt hun kan komme. Som en sikkerhedsforanstaltning har Ingolf sat en lang sikkerhedsline fast fra ballonkurven til sin bil.

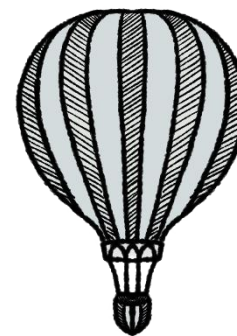
Solen står højt på himlen med kun få skyer over dem. Når de er klar løsner Ingolf alle pløkkerne. Ballonen stiger. Jo højere ballonen kommer op, jo større smil får Amelia. Det er som om hun vågner op fra en lang søvn. Hun smiler nu et kæmpesmil og deler ud af sin glæde.

Det er fantastisk. Man kan se alt i miles omkreds. I er så højt oppe, at I kan røre skyerne. Ballonen stopper med at stige. Den har et tungt anker i Ingolfs bil, men I kan mærke at vinden gerne vil have ballonen højere op.

Husk at Ingolf har den ene af de to walkie-talkies og han bruger den ofte. Han vil gerne høre hvad der sker deroppe og giver også gerne meldinger fra jorden.

Ønsker de at snakke om Far er dette et glimrende tidspunkt. Hun fortæller gerne om hendes møde med Far. At der var noget over ham. Som om hun endelig havde fundet en sjæleven. En der forstod hendes mål. At det almindelige ikke var godt nok. Hvordan kan man sige at man har levet livet, hvis ikke man har mærket livet? Far så ud så ud som om, han havde mærket livet. Hun ved ikke hvordan, men det var noget, der havde ændret ham. Fået ham til at tage en vej istedet for noget andet. Spørgsmålet er om man kan få ham til at vende om nu, eller om han skal have lov til at følge sin vej til endestationen. Hvor eller hvad så end den er.

Ingolf advarer om at der er et uvejr på vej. Der er en vind der tager til. Den puster til ballonen og forsøger at flytte den. River i den. Linen til bilen er nu helt spændt ud.

Vinden tager til og der kommer vindstød af stormstyrke. Bilen er nu ved at lette fra jorden. Det er alt for farligt at være i ballonen. Specielt når den er ved at slæbe en bil efter sig.

Hør dem hvad de gerne vil gøre. Skære rebet over? Stikke hul i stoffet så den varme luft kommer ud og ballonen langsomt syner ned? Amelia foreslår Farfar skal hoppe ud med faldskærmen sammen med Bille og Sille. Farfar kan godt holde dem begge. Hun vil bagefter kappe linen og blive i luftballonen. Nyde hvor end hun bliver drevet hen.

Lad dem slutte scenen med de valg de træffer. Hopper de ud, får de en fantastisk og farlig tur med faldskærm mod jorden hevet rundt med vinden. Men i det øjeblik hun kapper snoren, lægger vinden sig igen. Hun er fri.

Vælger de at laver huller i stoffet daler de ned og lander hvor de startede. Bilen har haft det bedre. Amelia smiler og siger at nu skal hun da bare lige have lappet ballonen igen, så er hun klar til en tur mere. Det her var da en meget god test. Hun hiver lappegrej frem.

Før de skilles husker hun dog at sige *Forresten så skulle jeg huske at sige, at I skal til Skive nu. I vil se det, når I nærmer jer.*

4.1D Det Nye Bibliotek i Vrå

Vrå har ikke noget bibliotek. Det sørger Far for, at der kommer og han laver en skattejagt for Bille, der nu kan finde Den Fremmede Ordbog.

Vrå ifølge Farfar

Den er vist lille og har ikke så meget kørende for den. Men de er sikkert søde de mennesker, der bor der.

Protest Bibliotek

Vrå er hverken stor eller på nogen måde prangende. Snarere tværtimod. Mange vil nok mene den blot er et bump på vejen videre, men ikke Far. Han kom til byen og bemærkede hurtigt, at der manglede noget. Byen havde ikke et bibliotek eller det vil sige at der var et bibliotek, men der var ingen bøger i det. De kommunale politikere havde sparet bøgerne væk og på trods af en underskriftsindsamling fra byens indbyggere, havde det ikke været nok. Vrå var ikke stor nok til at være af betydning. Til gengæld fik Hjørring en fin statue af deres borgmester. Det var der selvfølgelig råd til. Far syntes ligesom så mange af Vrås borgere, at der burde gøres noget. Han ringede til 100 boghandlere og spurgte om de havde nogle bøger, de alligevel aldrig fik solgt og som de kunne donere. Det havde de da, og pludselig havde byen deres helt eget fantastiske bibliotek med bøger om alt fra Absalon og Badetøfler til Zeppeliner og Åkander.

Sille, Bille og Farfar ankommer

Når trio'en kommer er en mand ved at skrue bogstaver på siden af huset. Han er igang med det sidste K i BIBLIOTEK. Han er glad og meget spændt, for biblioteket har den store åbningsdag i morgen. Fortæller de at de kender Far, for de lov til at komme ind på et smugkig alligevel. Det er et fantastisk bibliotek med hundredevis af hylder med millioner af bøger (i hvert fald hvis man er Bille og Sille). Der er virkelig mange bøger sat i alfabetisk orden, og hvert nyt bogstav starter ved en smal kasse med bogstavet skrevet på.

Bibliotikaren har også en besked til dem fra Far. Et stykke papir hvor der står "Hej Professor. Kan du finde Absalon?" Under A står der en bog om Absalon og inde i den, er der en ny seddel med ordene Badetøfler. I den en ny seddel med ordet Drager, så Ismaskine, Luftskib, Monster, Rumraket, Spøgelse, Umulius, Zulukriger og Åkander. I den sidste bog om Åkander er der en side med et stort F. Finder de bogdeleren med bogstavet F, kan de se at det i virkeligheden er en kasse og inde i den er der en gammel Fremmedordbog. Inde i den er der en ny seddel hvor der står "Tillykke Professor. Du kan jo læse. Nu går turen til Skive."

Bibliotekaren fortæller dem, at han mener, at Far er en stor mand. Det var da ham, der skulle have haft den statue istedet for borgmesteren i Hjørring. Hvad har borgmesteren måske gjort for Vrå her på det seneste? Men Far havde travlt. Det kunne man se. Han insisterede dog på at blive færdigt med biblioteket og skattejagten. Det var vigtigt sagde han. *Man skal huske at slutte hvad man starter, ellers bliver man jo aldrig færdig med noget som helst.*

4.2 Biljagt!

Politiet har fundet ud af, at det er Farfar, der har kidnappet børnebørnene og vil stoppe dem. Det gælder om at komme væk.

DIIDUUUDIIDUUU!

I hører den velkendte sirene fra den gamle politibil nærmer sig. Han må have lagt to og to sammen og fundet frem til, at det nok faktisk var den rigtige motorcykel, han stoppede tidligere.

DIIDUUUDIIDUUU!

Politimandens ord rumsterer i jeres hoved - *Kidnapning af værste skuffe, fængsel på livstid, de små børnebørn på børnehjem*. Farmor ser nervøs ud. Bulder knurrer. Giv spillerne tid til at reagere. Hvad vil de gøre?

Sømmet i bund

Fanme om du vil have det siddende dig, Farfar. Du har været stunkører i alt for mange film til at du bare giver op nu. I er så tæt på.

Bliver de enige om at prøve at køre fra politiet er der ikke andet for end at rive håndtaget i bund og give den gas. Og det skal de have lov til. Lad dem forklare, hvad de hver især gør for at køre så hurtigt som muligt og måske aktivt forsøge at stoppe politibilen. Det kan være smide ting efter politibilen eller røgbomber eller hvad de nu ellers kan finde på. Politibilen er heller ikke selv for hurtig og den er i hvert fald rigtigt dårlig, hvis der skal køres på andet end landevej.

DIIDUUUDIIDUUU!

På hver side af landevejen er der grøfter, hvor man kan lave flyvhop ud over markerne der breder sig i begge retninger. Det er voldsomt hasarderet at køre ud over markerne, men er der en, der kan klare det, er det Farfar. Igen er det bedst, at lade dem forklare, hvad der sker. Du må gerne smide forhindringer i vejen for dem, mens de fortæller - jordhul, kornmark, ko der græsser, hegn, grusvej, modkørende traktor, DIIDUUUDIIDUUU! Politibilen køre på et eller andet tidspunkt galt eller sidder fast eller bliver blokeret af en ko eller grise eller en traktor, så Farfar, Sille og Bille kan tage flugten og skynde sig til Skive.

Turbo Boost

Farfar skal være velkommen til at bruge motorcyklens turbo boost, hvis de fik besøgt Mekanikeren i Brenderup og han installerede den for dem. Bruger de den, går de fra 75 til 200 kilometer i timen i 10 sekunder, hvilket er rigeligt til at komme væk fra politibilen, der brænder sammen, da politimanden forsøger at presse den for at følge med. Det kan også være at boostet bliver brugt på flyhoppet i grøften, så kan du godt forklare at de kommer højt op. Op til skyerne. Flyver i et kort øjeblik, hvorefter de styrter mod jorden igen. Var det ikke fordi de lander på en luftballon på vej ned, før de hopper videre, så havde de nok totalt smadret motorcyklen. Har de mødt ballonskipper Amelia, kan de godt lige nå at vinke til hende og sige tak for hjælpen, mens de farer ned mod jorden. Lad dem lande i en kæmpe høstak og tromle afsted mod Skive.

Stop og giv op

Spillerne skal selvfølgelig være velkommen til at give op. Hvis de er ved at give op, viser Farmor sig for dem alle sammen. *I må ikke stoppe nu. I er så tæt på.*

DIIIUUUUIIIUUUU!

Insisterer de på at stoppe op på trods af advarsler, så fortæl dem at politimanden stopper bilen og kommer hen til dem og ser meget alvorlig ud. *Farfar, råber han, Du er hermed anholdt for kidnapning af yngre familiemedlemmer.* Han tager håndjern frem. De kan stadig nå at ændre mening. Køre fra ham nu han er ude af bilen, eller smide en banan efter ham som han skvatter i, eller noget tredje. Men gør spillerne ikke noget, så får Farfar håndjernene på og politimanden sætter ham i bilen. Børnene og hunden kommer også ind på bagsædet og bliver kørt til stationen. Efter to dage i henholdsvis i fængsel og børnehjem, bliver Farfar løsladt og børnene hentet af Mor. Hun har grædt.

Gå nu til begravelsen (scene 5.1B Døden). Far er død. Men læs brevet til begravelsen i stedet for på hospitalet.

4.3 Tilbage til Madam Blå

Farfar og co. møder igen Madam Blå, der fortæller at det er op til dem, hvilken Far de finder. Hun sender dem videre på den sidste del af rejsen.

I nærmer jer Skive og mens I farer afsted på Ruth II bemærker I, at der sidder cirkusplakater oppe på en masse lygtepæle. Cirkusplakater for intet mindre end Cirkus Ekstra Ordinær. Det viser sig at Cirkus Ekstra Ordinær skal spille forestilling i dag på dyreskuepladsen i udkanten af Skive.

Hvis ikke I vidste bedre, ville I tro at I var på dyreskuepladsen ved Roskilde. Det er det samme cirkus, stillet op på den nøjagtig samme måde på en gammel pløjemark omringet af farverige skurvogne og lidt for sig selv, står det samme gamle røde telt med en blå kaffekande på.

Inde i det lille telt med den blå kaffekande sidder Madam Blå klar til at møde jer. *I er ventet*, siger hun med sin rolige klang, der giver en klar indikator på, at hun ved meget mere, end hun fortæller jer. *Er I blevet klogere? Hvad har I lært?* Lad spillerne svare og Madam Blå lytte. Der er ikke et rigtigt svar, men Madam Blå vil gerne høre, hvad de har lært om Far, sig selv, livet. Om hvilke valg de selv mener, de har truffet og om hvem de tror, far han er. Hvorfor de tror, han har gjort som, han har gjort. Var det for kærligheden, han ville redde verden? Var det for at vise at friheden har en pris, men det er okay? Var det fordi han havde modet, hvor andre ikke turde? Eller var døden i hælene på ham?

Deres svar vil afgøre hvilken slutning de vil opleve.

Svarer de **kærlighed**, siger hun at det tænkte hun nok. Far kom her til hende for at finde svar, men før hun kunne give dem tog han sig til hjertet og faldt om. Han blev kørt med ambulance til intensiv afdelingen i Viborg, hvor han ligger nu. Skynd jer.

Svarer de **døden**, så kigger hun ned og trækker hun vejret tungt. *Far var her, men han var meget syg. Han tog hen til mig for at være sikker på, at I ville finde ham. Han indlagt på Viborg Sygehus. Skynd jer.*

Svarer de **friheden**, siger hun, at det var det samme, Far fortalte hende, da han kom her. Han fortalte, han måtte videre. Der var mange flere mennesker at redde, men at han var færdig med Danmark. *Hvis I er hurtige kan I nå ham. Han er på vej til færgen i Frederikshavn.*

Svarer de **modet**, så smiler hun. *Ja, han er en sej en, ham Far.* Han fortalte, at han havde fundet noget, der gav mening for ham. Noget hvor man skal være modig og sej. Han fortalte, at han skal være Brandmand i Viborg.

Herefter er det blot at gå til den respektive slutning.

AKT 5

5.1A Kærligheden

Far ligger i koma med knust hjerte. Kun familiens ord kan bringe ham tilbage.

Vejen til Viborg bliver kørt på rekordtid. Ruth brøler afsted som et arrigt dyr, presser sig selv for at nå det. Tanken om at komme for sent er alt for skræmmende. Selv for en motorcykel.

I parkerer lige uden for indgangen til det store hospital og løber hele vejen til intensiv, hvor I bliver mødt af en sygeplejerske, der følger jer hen til Far stue.

Far ligger på intensiv afdeling under konstant overvågning. Han er i koma og har slanger, der går ind af næse og armen. Han ser ikke godt ud. Mor sidder i en stol ved siden af sengen. Hun lyser op, når trio'en kommer ind, men man kan se, at hun har grædt.

Lægen fortæller, at det er det værste eksempel på et knust hjerte han har set i hele sin lange karriere. Far ville gerne redde verden, men har var for lang tid fra sin familie. Det kan være katastrofalt for en mand med et skrøbeligt hjerte. Og det har Far. Nu er hjertet knust og de er ikke sikre på at Far nogensinde vågner igen. Men de må gerne snakke til ham, hvis de gerne vil.

Det er nu de skal tale til ham. Fortælle ham hvad de har oplevet. Hvad de har lært. Alle de skøre ting. De sjove ting. Alle de sørgelige, alvorlige ting. Jo mere de fortæller, des mere responsiv bliver far. Først antydningen af et smil, så en bevægelse med den ene finger, der hvis de spørger lægen, bliver afvist som en nerve i klemme eller en refleksbevægelse. Sådan er det med de komapatienter. De har deres nerver i klemme hele tiden, mumler lægen. Men jo mere de fortæller og taler til ham, jo større bliver smilet og hånden klemmer deres og til sidst åbner han øjnene.

- Skumfidus og professor. Hvor er jeg glad for at se jer. Jeg troede jeg aldrig skulle se jer igen. Jeg lover jeg aldrig tager ud og redder verden igen uden jer.

Det er I glade for, og I glæder jer allerede til I skal ud og redde verden sammen med Far.

5.1B Døden

Far er død. Han har efterladt et brev. Til begravelsen ser Sille ham og Farmor lover, at hun nok skal tage sig af ham.

Vejen til Viborg bliver kørt på rekordtid. Ruth brøler afsted som et arrigt dyr, presser sig selv for at nå det. Tanken om at komme for sent er alt for skræmmende. Selv for en motorcykel.

I parkerer lige uden for indgangen til det store hospital og løber hele vejen til intensiv, hvor I bliver mødt af en sygeplejerske, der følger jer til venteværelset. Mor er i venteværelset. Hun ser meget bekymret ud.

En læge kommer ud. Han ser meget alvorlig ud. Han taler i korte sætninger. Kontrolleret. Fattet. *Far er død. Operationen fejlede. Hans hjerte var for stort. Det gør mig ondt.* Mor bryder sammen og græder dybt og inderligt. Giv dem lidt tid til at reagere.

Mor krammer dem. Hun siger, at Far gav hende et brev inden han skulle opereres. Hun fik strenge ordrer på kun at åbne det, hvis han ikke overlevede operationen. Brevet er i konvolut hvor der står *Til Farfar og Sille og Bille og Mor* på. Inden i er der et håndskrevet brev. I brevet står der:

Kære Farfar, Sille og Bille og Mor

Al den snak om død og livet efter har fået mig til at tænke. Så jeg har et par ting jeg bliver nødt til at fortælle. Jeg så en læge. Han fortalte mig, at jeg var meget syg. Og at det krævede et mirakel, hvis jeg skulle blive rask. Og en større operation. Læser I det her brev, betyder det nok at operationen ikke lykkedes helt efter planen. Pokkers. Jeg var ellers lige i gang med at redde verden.

Men det er der ikke så meget at gøre ved nu.

Tak for alt. I har betydet uendeligt meget for mig.

Skumfidus, lov mig at du aldrig mister din krøllede hjerne. Tro mig, verden har brug for folk, der ser verden anderledes.

Professor, lov mig at du aldrig holder op med at skrive i din Fremmede Ordbog. Jeg er sikker op at den bliver meget bedre end den man kan låne på biblioteket.

Farfar lov mig at du tager dig af de små tosser så længe du kan.

Mor, du er min Dronning fra nu og i al evighed.

Kram

Far

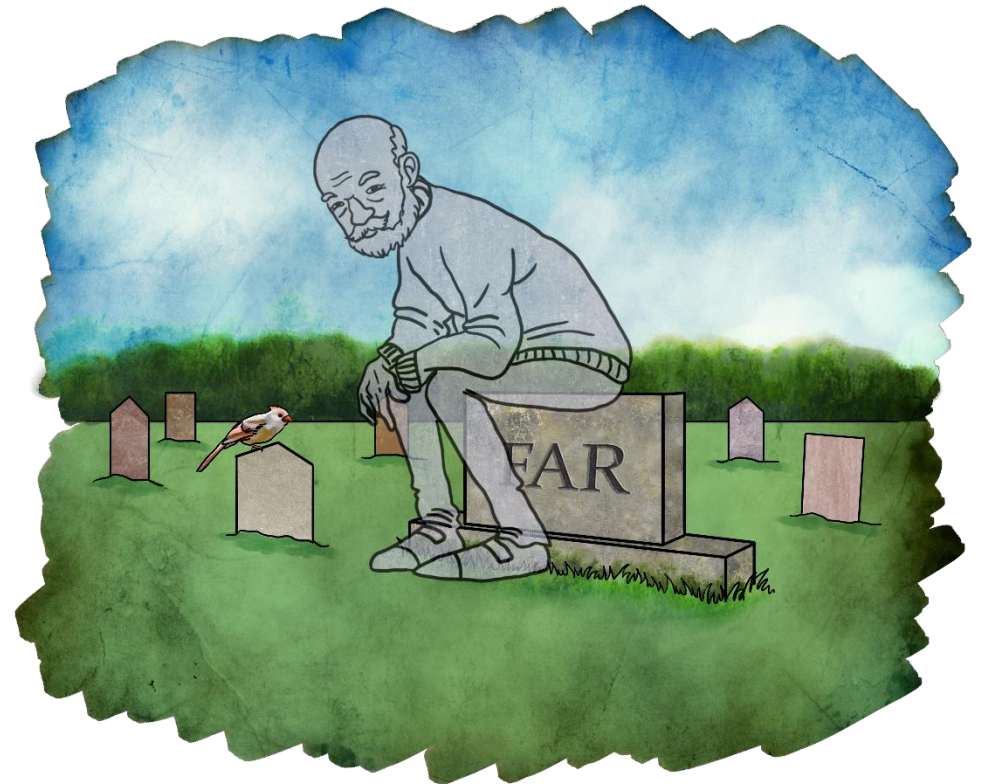
To dage senere er der begravelse. Det er hos præsten i Nykøbing Mors. I står ved graven og rundt om den står en eklektisk samling af mennesker. Der er de, I har mødt på jeres tur, samt en hel del I ikke har mødt.

Der er det nygifte damepar, mekanikeren og hans kone og deres motorcykel, fuglemanden med alle sine fjerede venner og den unge tatovør der har tegnet en tåre ved sit øje. Der er pølsemakerne Jensen og søn, bogholderen der i dagens anledning har et mørkerødt jakkesæt på, vagabonden kong Gulerod med sin tre hjulede barnevogn og luftballonskaptajnen i kørestol, der har parkeret luftballonen oppe i kirketårnet. Der er den parapsykologistuderende, Bitten og Nitten fra Spørgelsesjægerne og ejendomsmægleren. Der er dydsmønsteret med sin mor, den pensionerede lærer, den frygtssomme tankpasser og bibliotekaren fra Vrå. Og der er Madam Blå, politimanden, en færgepasst og et hold af brandmænd. Alle folk der på den ene eller anden måde enten blev ramt af Far eller ventede på at blive det.

Sille kan se Far stå ved siden af præsten, mens præsten kaster nogle håndfulde jord på kisten og siger *Af jord er du kommet af jord skal du blive og af jord skal du genopstå*. Far smiler og vinker. Farmor siger, at hun nok skal passe på ham, men det betyder, at hun nok bliver nødt til at blive her.

Hvis spillerne har spillet Hjemløst scenen, har de lært, hvordan man kan høre de døde. Det må de gerne bruge i denne scene, hvis de vil. Så får de mulighed for at tage afsked med Far.

Bille læser gravstenen. Der står tre bogstaver. F. A. R.

5.1C Friheden

Far er på færgen til Oslo, der endnu ikke har forladt Frederikshavn. Ruth II raser mod Frederikshavn og de når til båden, hvor han venter på dem.

I farer afsted mod Frederikshavn. Mod færgen. Mod Far. I kører stærkt. Det er som om Ruth II forstår, at det er nu, det gælder. I kører langs kysten det sidste stykke inden I når til selve Frederikshavn. Havets blågrønne nuancer strækker sig så langt øjet rækker. Så hører I det.

DIIDUUUDIIDUUU.

Den er god nok. Den gamle politibil er der igen. I sidespejlet kan I se den sammenbidte politimand koncentreret styre bilen. Denne gang vil han ikke fejle.

Spillerne må gerne komme med gode idéer til, hvordan de kan komme af med politimanden denne gang. Det er ikke meningen, at de skal stoppe og det er slet ikke meningen, at de skal fanges.

I sejler ud og ind mellem bilerne på vejen, mens i hurtigt nærmer jer Frederikshavn. To rundkørsler senere vil I være ved havnen. I kan se at færgen allerede er der. Det er kun et spørgsmål om tid, før den sejler igen.

Lad selv spillerne beskrive, hvordan turen i de to rundkørsler går. Tager de en ekstra runde for at snyde politimanden? Kører politimanden forkert? Er de ved at køre galt? Laver de flyvhop indover rundkørslen?

Efter de to rundkørsler kommer der et skarpt højresving ned til færgehavnen, og så er det ellers ligeud til færgen. Der er ingen biler. Det er ikke et godt tegn. Det betyder at alle bilerne er kørt ombord, og færgen skal til at sejle. Den store gangbro begynder at blive

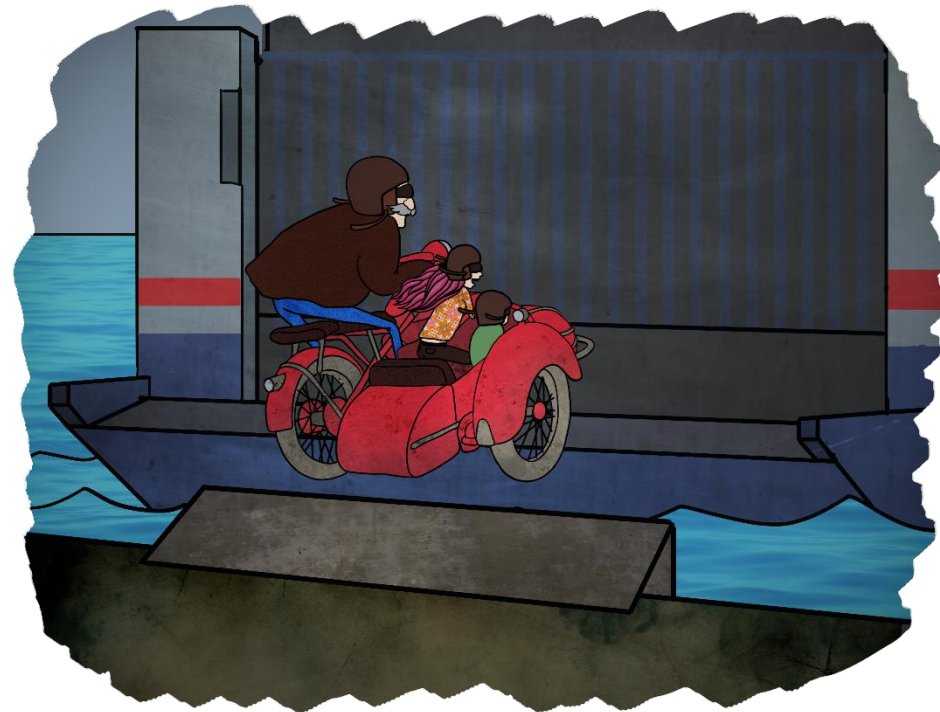
trukket tilbage og åbningen til bilerne på færgen begynder at lukke sig. Det er nu eller aldrig. Én gang stuntmand altid stuntmand.

Lad Farfar eller Sille forklare, hvad der sker. Om deres gigantiske flyvhop, der bliver snakket om i mange år efter. Om hvad der sker med politibilen bagved. Om hvordan de lige med nød og næppe undgår at blive til mos.

I lander på bildækket. Færgen sejler. Nu skal I finde Far.

Far står på soldækket og venter op dem. Han giver dem et kram. De må gerne stille ham alle mulige spørgsmål, men han har kun et spørgsmål til dem.

Mor venter på os i Oslo. Vil I med ud og redde resten af verden?

5.1D Heltemodet

Far er brandmand i Viborg og trioen ankommer til en kæmpe brand, hvor Far redder et barn og en hund. Bagefter får han en medalje af borgmesteren og kommer i avisen. De flytter nu alle til Viborg.

DIIIDUUUDIIDIUUU!

Sirenerne hylder, mens brandbilerne kører med fuld udrykning gennem byen. Kæmpestore røde brandbiler med stiger, vandslanger og mandskab, der kører afsted mod ildebranden inde i centrum. I ser dem og sætter efter.

Lad dem forklare sig undervejs. Hvad gør de. Hvad kigger de efter. Hvad tror de, at de skal se?

Brandbilen kører over for rødt med sømmet i bund, drejer skarpt og stopper foran det store hus, der står i flammer. Tre etager. Der er ild i den øverste etage, og det ryger fra de andre. Der kommer folk ud af den røgfyldte hoveddør. De hoster.

På stedet er der allerede to brandbiler med brandmænd, der kæmper en heroisk kamp mod ilden. De tager imod folkene, der kommer ud og spørger dem, om der er flere der oppe. Nogle peger der ind og nikker. En brandmand løber ind.

De nye brandmænd gør klar. Fæstner vandslangerne til brandhanerne og sætter stigerne op til vinduerne.

Lad Sille og Bille og Farfar lede efter far. Løbe rundt mellem brandmændene og spørge efter Far. De peger dem alle videre, nærmere huset. To brandmænd der tager imod de sidste folk, fortæller, at Far er løbet ind i huset. Der er flere folk derinde, men det er alt for farligt.

Ilden har nu bredt sig til anden etage og det er umuligt at komme op. De kan ikke komme op til Far og han kan ikke komme ned, hvis han altså overhovedet er i live.

Husk at give Bille og Sille og Farfar tids til at reagere. Råbe. Flå i brandmændene. Komme med gode råd.

En radio skratter. *Fanget på tredje sal ... gider I lige sende noget vand ind? Gerne lidt hurtigt, tak.* Endelig er den store brandbil med stigen i stilling og de første brandmænd kravler op med slangerne og tænder dem. Flere tusind liter vand strømmer afsted ind i flammerne. WUUUUUUUSSSHHHH! Dampen står ud og sekunderne står stille, mens kampen mellem elementerne går sin gang.

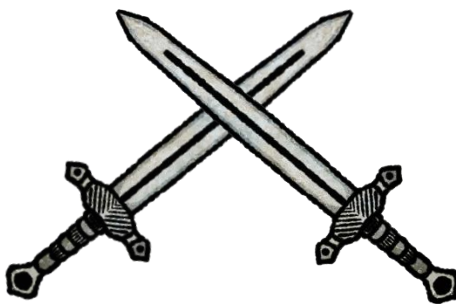
Ilden ved det vindue er slukket og op i vinduet dukker en brandmand med et barn i favnen. Han rækker barnet til brandmanden på stigen og løber ind igen. Et øjeblik senere, ser føles som en evighed dukker han op igen, nu med en hund i sine arme. Han kravler ned med hunden og bliver modtaget som den helt han er, af folket der har været vidne til den store heltedåd.

Når han ser Sille og Bille og Farfar bliver han voldsomt glad. De får alle krammere af den tilsødede Far. Der skal være tid til at kramme og kysse og knibe en tåre. Han trækker dem hen til en af brandbilerne, hvor de kan sidde og få en kiks og noget saftvand (*for det har man altid i ordentlige brandbiler*, fortæller Far) mens de ser brandmændene bekæmpe ilden. Far fortæller, at han altid gerne har villet være brandmand og nu fik han lige chancen. Så er det jo bare om at tage den. Han siger også, at han ville fortælle, hvor han var endt henne, men Farfar tog ikke telefonen. Det gjorde Mor dog og hun er på vej.

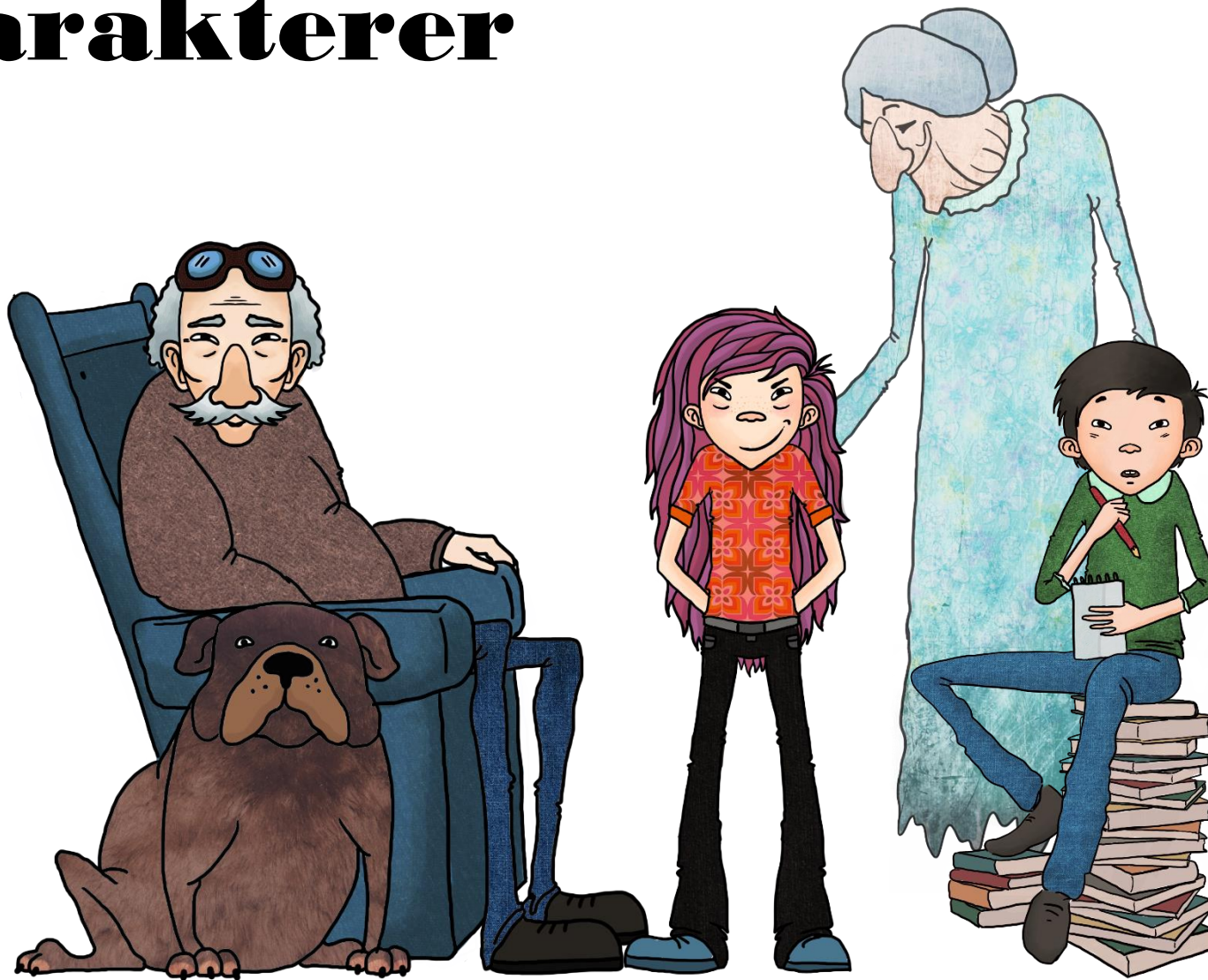
I bliver siddende der længe.

Næste dag er I til stor fest på rådhuset. Mor ankom få timer efter jer og Mor og Far har været uadskillige lige siden. På rådhuset overrækker Borgmesteren Far en tapperhedsmedalje for særligt heldemod, og der bliver taget billede af jer alle fem med borgmesteren. Billedet kommer i den lokale avis, på forsiden overnikøbet. Borgmesteren tilbyder Far et fast arbejde som Brandmand og et hus at bo i til hele familien helt gratis. Det vil Mor og Far gerne. Men kun hvis Farfar flytter med. Vil Farfar det?

Der går ikke lang tid før at Bille og Sille, I får at vide, at I skal være storesøskende.

Karakterer

Farfar

- *Er det rigtigt at du er så gammel, at du var levende den gang, der var mammutter på jorden?*
- *Hvem siger det, lille skat?*
- *Det gør Far.*
- *Nå, så det gør han.*
- *Men er det rigtigt?*
- *Ja, naturligvis. Kan du ikke se det på alle mine rynker.*
- *Wauw. Så er du jo mindst en milliard år gammel.*
- *Det føles i hvert fald sådan.*

Du er en enlig overlevende dinosaur der længes efter simple tider med drejeskivetelefoner, lommeregner og checkhæfter. Den gang fjernsynet ikke var fyldt med støj og Danmarks Radio havde én kanal. Den gang man handlede hos den lokale købmand, og butikkerne havde lukket om søndagen. Den gang Danmark stadig kunne vinde en fodboldkamp. Den gang verden gav mening.

Hvorfor skal alting gå så pokkers hurtigt? Der er intet nærvær længere. Alting skal effektiviseres og folk skal nå det hele på den halve tid. Du har som et voksent og rationelt menneske besluttet dig for ikke være en del af det nymoderne digitale samfund. Ingen computer. Ingen mobiltelefon. Bevares, det er ikke uproblematisk nede på kommunekontoret, men I har efter lange forhandlinger opnået en status quo. De ordner det hele når du kommer og du holder op med at hive stikket ud af deres computer for at få dem til at snakke til dig og ikke en skærm. Det tog lidt tid.

I protest mod verdens hastværk har du startet Anonyme Nostalgikere. I er en samling af ligesindede, der mødes en gang om ugen og snakker om, hvordan alting var bedre *den gang*. Det er rart at vide, at man ikke er den eneste, der har det svært i en digital tidsalder. På trods af din teknologiske forskrækkelse, har du dog et gammelt fjernsyn med en VHS video til. Ellers ville du jo ikke kunne se Olsen-Banden. Olsen-Banden er uden tvivl den mest fantastiske film serie nogensinde, og alle der mener anderledes, skal ikke bekymre sig om dit selskab. For det får de ikke. Din kærlighed forstærkes kun af, at du selv er med i de fleste af filmene, eftersom du i årene 1962 til 1987 var stuntkører for Nordisk film. Det var dengang man kunne lave film med mening og folkeånd.

- *Jeg har en plan!*
- *Skide godt, Egon!*
- *Er det farligt?*
- *Det er nok den farligste og dristigste plan jeg nogensinde er kommet med.*
- *Er det mange penge? Millioner?*
- *Millioner? Pfft. Det er for tøsedrenge. Nej, du, vi er ude efter milliarder! Vi tømmer verdensbanken ved hjælp af en elektrisk tandbørste, en lyserød skoletaske, en gammel 20-kroneseddel og en dåse tun i olie. Og vi skal bruge Dynamit Harry.*
- *Skide godt, Egon!*

Du har i en sen alder kastet dig over fanfiction og skriver lange historier, om hvad der videre skete for Olsen-Banden. Det er blevet til en del historier om den lettere inkompetente trio, men da du mistede farmor et par år tilbage var du et sort sted. Det resulterede i "Olsenbanden i Kødhakkeren". Egon blev som sædvanligt taget til fange af Bøffen, men i stedet for at blive reddet af sine to inkompetente undersåtter, endte han sine dage i den store kødhakker på en hundemadsfabrik og sendt på dåser til Hong Kong.

Ikke en historie, der faldt i god jord i Anonyme Nostalgikere, der jo i bund og grund gerne vil have tingene er som de plejer, så du måtte skrive den om. Egon blev reddet og blev i stedet fængslet som han plejer og skurken Hallandsen vandt. Ikke en slutning der gjorde dig gladere, når det kom til stykket.

- *Savner du Farmor, Farfar?*
- *Ja, meget.*
- *Hvad gør du så, når du savner hende?*
- *Så spiser jeg en karamel og bliver lidt rørstrømsk.*
- *Hvad betyder rødstrømsk?*
- *Rørstrømsk er sådan lidt sentimental.*
- *Hvad betyder semtimental?*
- *At man sådan føler sig ekstra sårbar og bare gerne vil have det lidt som det var en gang.*
- *Jeg var slet ikke klar over, man ku få det sådan af karameller.*

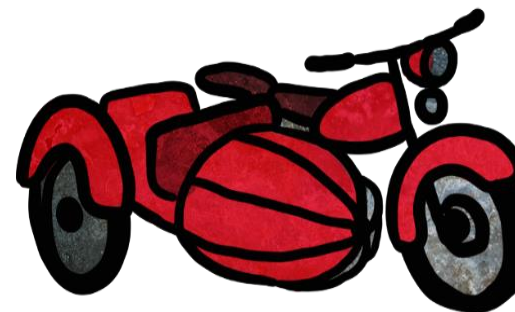
Du savner Farmor helt tosset. Hun var den smukkeste dame i hele verden. Smukkere end solen, plejede du at sige. Du elskede hende fra første gang, du så hende. Hun havde et smil, der kunne lyse et helt rum op og så duftede hun af karamel. Hvordan kunne man ikke forelske sig i en pige, der duftede af karamel? Du elskede hende så højt, at du opkaldt din gamle røde Nimbus motorcykel efter hende. Ruth II. Rød var Farmors yndlingsfarve.

Sille ligner Farmor noget så forfærdeligt, så det gør ondt helt ind i hjertet nogle gange. Samme skæve smil. Samme drilske blik i øjet. Samme latter. Tilsæt så en fantasi, der ikke vil stoppe, en usynlig ven og en glæde ved alt, der er vildt og tosset, så har du Sille. Hun er dejlig, men man skal holde hende i kort snor en gang imellem, ellers løber det helt af med hende.

Apropos kort snor, så har du også en hund. Den hedder Bulder og er en Engelsk Bulldog. Lille og tyk og imponerende doven. Til gengæld

elsker den ligesom Sille at sidde i sidevognen på den gamle Nimbus med tungen hængende ud af gabet og mærke vinden i hovedet.

Bille elsker også jeres ture på motorcyklen, men måske ikke så meget, når Sille lokker dig til at lave et flyvhop eller to. Den gamle stuntkører i dig lever endnu, men du fortryder det altid i splitsekundet I lander, for tænk nu hvis der skete noget med Ruth II. Så det ender altid med, at du febrilsk eftergår hele motorcyklen systematisk, mens du mumler undskyld til den gamle dame. Så længe ungerne får en stor is, lover de ikke at sige noget til Mor om jeres lille eventyr.

- *Hvad sker der når man dør?*
- *Det er der mange meninger om. Nogen siger man kommer i himlen og får vinger. Andre bliver på jorden og vandrer rundt.*
- *Hvorfor det?*
- *Det er et eller andet de aldrig blev færdige med. Eller også venter de på en eller anden.*
- *Tror du Far vil vente på os, hvis han dør?*
- *Er du bange for at Far dør?*
- *Ja.*

Jo, Sille og Bille kan Far godt være stolt af. Ligesom du er stolt af Far. Han er en god søn. Det har han altid været. Som barn sagde han ikke meget. Lægerne kaldte det Elektiv Mutisme. En stumhed uden for hjemmet trykke vægge. Du gik til alle mulige læger med ham, men de kunne ikke hjælpe. De snakkede alle om langvarige ophold på lukkede afdelinger overvågede af psykolog med begrænset besøgstid. De var helt fra snøvsen. Din søn skulle sove i sin egen seng. Det var først da I ved et tilfælde mødte en spåkone på en markedsplads på en af jeres køreture, at der skete noget. Farmor insisterede på, at I skulle derind og snakke med hende. Hun kunne mærke, at det var det rigtige at gøre. I gik derind og Den Magiske Madam Blå var en ældre dame med krystalkugle og røgelse og tørklæder over det hele. Noget af et cirkus. Hun kiggede på jer og sagde at "den dreng skal lære at læse, så kommer det hele af sig selv". Samme dag tog I ham ud af skolen og underviste ham derhjemme indtil han kunne læse. Han blev så begejstret for at læse, at han ville vise alle på sin vej, at han kunne læse. Og den eneste måde det kunne lade sig gøre, var at læse op. Han kom i skole igen og læste og læste og med tiden talte han også til andre, når der ikke var en bog imellem dem.

Nu er han en voksen mand med sin egen dejlige familie. Og han kæmper nu en kamp med at få Bille til at læse. Det er det den bette knægts højeste ønske, men det er ikke nemt, når man er ordblind. Du tror dog Bille har knækket koden. Han skriver i hvert fald i tide og utide i sin lille noteshæfte som han kalder den fremmede ordbog. Du forsøger altid at svare på hans mange spørgsmål, så godt du nu kan. Sille derimod nægter at læse, hvilket Far synes er helt fint. Hende digter han istedet for historier med. Hun kan så ikke altid kende forskel på fantasi og virkelighed, men hellere det end ingen fantasi.

Du er bange for at din søn, Far, er syg. Men I snakker ikke om det. Du vil helst have, at det bare går væk. Ligesom du håbede, du med viljens magt kunne redde Farmor, efter sygehuset havde givet op. Det kunne du ikke. Men pokker om du har tænkt dig at miste din søn også.

- *Jeg var hos lægen i dag.*
- *Sagde de noget man kan bruge til noget.*
- *Ja.*
- *Det var da godt.*
- *Jeg skal ud på en rejse. Lover du at tage dig af ungerne og Mor?*
- *Det skal jeg nok. Hvor skal du hen?*
- *Jeg skal ud og redde verden. Så håber jeg bare den vil redde mig bagefter.*
- *Hvordan kommer vi i kontakt med dig?*
- *Hvis I ikke har hørt fra mig inden en uge, så start på dyreskuepladsen ved Roskilde. Du vil forstå, når du ser det.*

I hørte ikke fra Far i en uge.

Farfar kort fortalt:

Farfar hader moderne teknologi og har i protest mod verdens hastværk startet klubben Anonyme Nostalgikere. Her snakker de meget om hvor godt alting var i gamle dage.

Farfar er en gammel stunkører.

Farfar elsker Olsen-Banden, som han også skriver fanfiktion til. Elsker man ikke Olsen-Banden, kan man ikke være Farfars ven.

Da Far var knægt led han af Elektiv Mutisme, og det var spåkonen Madam Blå der fortalte hvad der skulle til for at han kom til at snakke.

Sille er en vild krabat og en pige med ben i næsen. Og hun har en usynlig ven. Farfar har virkelig svært ved at sige nej til Sille.

Bille er en bogorm og meget videbegærlig. Farfar svarer så godt han kan på de mange spørgsmål.

Farfar har en lille doven engelsk bulldog ved navn Bulder.

Farfar har en nagende fornemmelse af at sønnen har brug for hans hjælp.

Sille

- Hej, Skumfidus, kan du se ham der?
- Hvem mener du, Far? Vores nabo, hr. Jensen?
- Nej, den mand er ikke hr. Jensen. Den man hedder Vladimir Potemkin og er hemmelig russisk KGB spion, der nu udgiver sig for at være vores nabo, men i virkeligheden er han igang med at infiltrere hele vores nabolag. Og hver gang han er ude i haven for at ryge, er det fordi han sender hemmelige beskeder med røgsignaler.
- Det er løgn!
- Nej, den er god nok. Men du må ikke sige det til nogen! Heller ikke Mor.
- Min mund er lukket med syv segl!!!

Du lovede godt nok far ikke at sige noget til nogen, men næste dag var han der ikke, og du var sikker på at Jensen sendte hemmelige dødsplaner med sin cigaretrøg, så du følte dig nødsaget til at ringe til politiet og forklare dem om ABC agenten VlibBlob Plotomkin, der ville filtrere hele nabolaget ind og sende dødsplaner afsted gennem røgsignaler. De troede ikke på dig og smækkede på hele tre gange. Til sidst kørte de fordi. Far kom hjem fra arbejde og det blev en længere snak med politiet. Da de endelig gik, gik far ud og købte is til både dig og din bror, Bille, og mor og ham selv. Han sagde han var stolt af dig. Bare fordi politiet ikke kunne se, at hr. Jensen var russisk spion, betød det jo ikke, at han ikke var det.

Nogen gange er man heldig at få en rigtig sej Far, der ved alt. Din far ved alt. ALT! Han ved, hvem der er hemmelige spion, at kakao kommer fra en ko, der har spist chokolade og at der slet ikke er et

land der hedder Indien. Det er bare noget en fuskebuks en gang fandt på, og så troede alle på ham. Der er endda nogen der tror så meget på det, så de tror de har været der. Helt tosset. Og så siger han også at hajer er søde nok, man skal bare ikke lade sig spise af dem. Det er nemlig en rigtig dårlig idé.

- General Far til agent Skumfidus, Far til skumfidus, skifter.
- Skumfidus her, skifter.
- Er Dronning Mor indenfor rækkevidde, skifter?
- Negativ General Far, skifter
- Av, den var værre, skifter
- Hvorfor det? skifter
- Fordi så har jeg ikke andre at kaste de her vandballoner på end dig, Skumfidus, skifter
- Hvad? ARRGGGHHH
- *PLASK SJASK*

Din lærer kalder dig en en drømmer. Siger at du har en alt for livlig fantasi og hellere skulle koncentrere dig om at lære at læse. Du gider ikke at lære at læse. Bogstaverne hopper rundt på siden og det må jo betyde, at de ikke vil læses. Det er i hvert fald det, Far siger. Også til din lærer. Far siger til din lærer, at lærere ikke forstår noget som helst. Du er ikke en drømmer, du ser bare verden på en meget mere interessant måde end gennem lærerens røvkedelige briller. Og hvad så hvis du har en livlig fantasi. Det er sgu da bedre end at blive en fabriksbygget robot, ligesom alle de andre elever i skolen. Det var her, læreren bad far om at gå. Fra da af var det Mor der tog til skole-hjemsamtaler. Du er glad for, at du ikke er en robot. Og lidt bange for at din bror Bille er ved at blive en robot.

Bille er din tvillingebror. Han er to minutter ældre end dig, men kunne lige så godt være 200 år ældre end dig. Han er super klog og kender alle mulige mærkelige lange og svære ord, og dem han ikke

kender, får han Far eller Farfar til at forklare for sig. Så skriver han dem ned i sin notesbog, som han altid har på sig. Bille er ikke meget for at spille fodbold og digte vilde historier, men han kan læse. Det var vist heller ikke nemt. Far sad med ham aften efter aften, fordi Bille ville lære at læse. Og så længe han ville det, så ville Far også det. Sådan er Far. Han vil det I vil. Men du har lovet Far at holde øje med om Bille er ved at blive en robot. Det var far glad for.

- Fortæl mig en historie, Skumfidus

- Om hvad?

- Hvad med ham der, der går tur med hunden der?

- Okay, hunden hedder Bingo og manden der går med den hedder Betram og er oprindeligt indianer og har efter mine beregninger lige vundet DM i bordfodbold for begyndere

- Sejt.

- Orv kunne du mærke det?

- Nej, hvad var det?

- Jorden rystede!

- Sjit, gjorde den det?

- Ja og det var er helt sikkert rystelserne fra en mega muteret muldvarp der er stor som en blåhval og som graver gange under jorden. Har du hørt om byen Sønder Boense?

- Nix.

- Det fordi den forsvandt ned i et kæmpe hul fordi mega muldvarpen gravede under byen!

- Jeg elsker din kringlede hjerne, Skumfidus. Det er måske slet ikke så mærkeligt, at du har en usynlig ven, der hedder Flupsi.

Flupsi er din usynlige ven. Der er ingen andre, der kan se hende end dig. Hun er høj og slank. Gammel og sød. Sådan lidt gennemsigtig og dufter af karamel. Og så siger hun, at hun en gang var din farmor. Det var før hun døde. Nu er hun der, når du har brug for nogen at snakke med. I snakker om stort og småt, og hun spørger tit hvordan det går med Farfar. Du har lovet Farmor ikke at fortælle andre, hvem hun er. Derfor har I fundet på navnet Flupsi. Hun er bange for at Farfar vil blive endnu mere ked af det, hvis han vidste hun holdt øje med ham.

Du er ret sikker på, at Farfar savner Farmor helt tosset, men han siger ikke så meget. Han har opkaldt sin gamle motorcykel efter hende. Den hedder nu Ruth II og han siger at den næsten er lige så smuk som Ruth I var. Hun var den smukkeste dame i hele verden. Smukkere end solen. Og så duftede hun altid så dejligt at karamel. Hvordan kunne man ikke blive forelsket i en pige der dufter af karamel?

Andre siger at Farfar er lidt sær, men du synes han er helt vidunderlig, og du elsker, når han kommer og kører dig og Bille en tur i sin motorcykel med sidevogn. Farfar er gammel stuntkører og nogle gange, hvis du plager nok, kan du få ham til at køre vildt, sådan flyvhop vildt. Så smiler han over hele hovedet, men bagefter er han helt nervøs for at Ruth II har fået en rids eller en en bule eller noget. Så siger han undskyld til motorcyklen.

- Skumfidus?
- Ja, Far?
- Jeg bliver nødt til at tage afsted, Skumfidus, på en hemmelig mission.
- Hvad for en hemmelig mission?
- Jeg skal ud og redde verden. Jeg er tilbage om en uge.
- Må jeg ikke komme med? Jeg er mega god til at redde verden!
- Det er jeg sikker på at du er. Men jeg har brug for at du bliver her og passer på Mor og Bille og Farfar. Vi kan jo ikke have at vi begge to tager afsted og når vi så kommer hjem så har russerne overtaget nabolaget og Bille er en robot, vel?
- Nej, for filan. Men hvad skal jeg gøre hvis russerne kommer?
- Du får et hemmeligt telefonnummer. Det er kun dig der har det og du må kun bruge det hvis det virkelig er en nødsituation. Okay?
- Jeg håber du redder verden.
- Det håber jeg også.

Dagen efter var Far taget afsted og I hørte ikke fra ham i en uge.

Sille kort fortalt

Sille er 8 år og har en tvillingebror. Hun kan ikke læse. Det kan han. Han elsker store ord skriver dem ned i sin notesbog. Sille er bange for at Bille er ved at blive en robot.

Sille har en livlig fantasi og har det med at tro på hvad hun selv finder på og til dels også hvad folk siger, uanset hvad de siger.

Far kalder Sille for **Skumfidus**, Bille for **Professor** og mor for **Dronning**.

Far har fortalt Sille, at han er på en hemmelig mission for at redde verden. Hendes mission er at passe på Bille og farfar og mor. Hun har fået et telefon nummer, hun kan ringe til, når alt håb er ude, men ikke før.

Sille har en usynlig ven, Farmor, men kalder hende Flupsi. Hun er der, når Sille har brug for hende.

Hun har en tendens til at presse farfar til at gøre ting, han egentlig ikke burde, fordi hun ved, at han ikke kan sige nej til hende.

Bille

- Far?
- Ja, professor?
- Jeg vil gerne lære at læse.
- Er du sikker? Det er bliver svært. Måske endda umuligt.
- Ja. Helt sikker. Det er mit højeste ønske.
- Okay, professor. Hvis det er dit ønske, så vil jeg gøre alt, hvad jeg kan for at hjælpe dig. Det lover jeg.
- Tak far.

Du kan ikke læse. Eller det vil sige du kan ikke læse særligt godt. Det er ikke din skyld, eftersom bogstaverne altid myldrer rundt på siderne som myrerne i en myretue. Helt umuligt at holde styr på, og du kommer tit i tvivl om, du kan huske de tusind forskellige bogstaver, der farer rundt på papiret, selvom Far siger der kun er 28. I hvert fald på dansk. Men for pokker, hvor vil du gerne lære at læse. Du ved godt, du ikke kan og måske lige netop derfor, er det det du vil allermost.

“Okay, professor.” Det var det Far sagde. Han lovede. Og han kæmpede. Hjælp dig hver dag. Bogstaver. Ord. Sætninger. Gentagelse. Langsomt. Aldrig hurtigere end du kunne være med. Aldrig sur eller irriteret. Altid lyttende på dine endeløse spørgsmål. Hjælpende. Støttende selv når myrerne fik overtaget gang på gang og du allermost havde lyst til at finde en flammekaster og brænde læsebogen af. Far sagde, at I desværre ikke havde råd til en flammekaster, men han kunne godt finde noget benzin, så I kunne futte bogen af, hvis du havde opgivet at læse. Det havde du ikke.

Trøstende, når du græd dig i søvn, fordi de møgbogstaver blev for svære. Men nu kan du godt. Lidt.

Far har fortalt dig om den fremmede ordbog. Denne helt fantastiske bog. En bog hvor alle ord står i. Alle de smukke, svære og lange ord. Dem man bliver nødt til at forklare. Ikke de kedelige ord. Kun de spændende ord. Du vil så gerne have den fremmede ordbog, men far vil ikke give dig den, så længe du ikke kan læse. Så indtil du får den, er du ved at skrive din egen fremmede ordbog. Hver gang du støder på et ord, der er svært eller lyder vigtigt, får du det forklaret og skriver forklaringen ned og øver dig på at bruge det nye ord. Du elsker, når Far tager sig tid til at forklare de store ord. Far fortæller nemlig ikke kun, hvad ordene betyder, men også hvorfor de hedder, som de hedder, og hvor ordene stammer fra. Din far ved alt. Og han har engang fortalt dig hvorfor.

- Skal jeg fortælle dig en hemmelighed? En du ikke må sige til nogen.
- Ja.
- Og du siger det ikke til nogen? På ære?
- På ære!
- Da jeg var knægt, kunne jeg hverken læse eller skrive, og hvad der var værre endnu var, at jeg ikke kunne sige et ord. Ikke et eneste ord. Jeg prøvede hver eneste dag, men de møgord ville ikke komme ud af min mund. Farfar blev helt forfærdet og tog mig til alle mulige læger og sagde til dem at de skulle få mig til at tale. Det kunne de ikke og så blev han sur. Men han gav aldrig op. Vi kørte rundt på en gammel motorcykel i hele landet og mødte alle mulige og umulige mennesker, men ingen kunne hjælpe mig. Vi var lige ved at give op, da vi mødte den magiske Madam Blå. Den magiske Madam Blå var en gammel dame, der kunne se ind i fremtiden og se spøgelse og fikse problemer som ingen andre i hele verden kunne fikse.
- Kunne hun også fiske dig?
- Fikse, ikke fiske. Som når man reparerer noget, professor.
- Nååårh. Det giver også mere mening.

- Men ja, hun kiggede mig i halsen og sagde det er da klart jeg ikke kan sige noget. Alle ordene ligger jo hulter til bulter. De blokere fuldstændig for hinanden. Så tog hun en stor fremmed ordbog frem og gav hun mig en mavepuster med den og bagefter et drag over nakken og sagde at nu skulle ordene være slået på plads.

- Var de så det?

- Ja. Pludselig kunne jeg snakke. Og ikke nok med det. Fordi det var en magisk fremmed ordbog, hun havde slået mig med, så havde jeg fået alle ordene.

Det er som om, det der fodbold eller lege krig eller hoppe i vandpytter aldrig rigtig bed på dig. Det gjorde det til gengæld på din tvillingsøster, Sille. Hun kan slå fra sig og fortælle vilde historier og hopper gerne i vandpytter i bare tæer. Og så har hun en usynlig ven. Helt piv usynlig. Det er vist nok en dame, tror du. Du er ikke sikker, men den hedder i hvert fald Flupsi. Og er usynlig. Men den er der. Det er du sikker på. Det har du ikke altid været, for du kan jo ikke se den. Det sagde du til Far. Han kiggede på dig og sagde at blot fordi du ikke kunne se den, betød det jo ikke, at Sille ikke kunne. Han prøvede at forklare det med lakridser. Sille elsker lakridser. Du hader dem. Men lakrids smager stadig på en bestemt måde. Du er bare skruet sådan sammen, at du kan ikke lide dem og hun kan. Og Sille er skruet sammen, så hun godt kan se en usynlig ven, og sådan er du ikke skruet sammen. Du er til gengæld skruet sådan sammen at du godt kan lide bøger og ord. Og det er Sille ikke. Sille ville helt sikkert have fundet en flammekaster til de bøger med det samme.

- Hvad betyder galmatias, Far?

- Skør, tosset, når noget er helt ved siden af.

- Ved siden af hvad?

- Når man siger noget er ved siden af, mener man at noget er helt forkert. Det er ikke som det plejer.

- Hvad siger man så, når noget rent faktisk er ved siden af?

- Så siger man bare det er ved siden af.

- Men hvordan ved man så, om det er ved siden af eller om det er forkert?

- Tjaa.. Den må vi nok tage en anden gang. Hvorfor spørger du?

- Farfar sagde i dag at verden var gået helt galmatias.

- Ja, det kan han have ret i.

Farfar er lidt sær. Nej, han er ægsæntisk har du lært. Det betyder at man er underlig på en helt speciel og særlig fin måde. Det passer også meget fint med det store buskede overskæg og hans gamle flotte motorcykel. Den er rød. Han kalder den Ruth nummer 2 og så har den sidevogn, hvor der både er plads til dig og Sille og Bulder. Bulder er Farfars tykke hund. Den er helt vildt sød og doven og prutter hele tiden og så elsker den at køre motorcykel. Farfar hader alle moderne ting og I gav ham engang en mobiltelefon i julegave. Han smed den i søen og brokkede sig bagefter over den ikke kunne flyde. Der stod jo ellers at den kunne alt. Jo, lidt underlig på en særlig fin måde.

- Jeg bliver nødt til at rejse for en stund, Professor

- Hvornår kommer du tilbage, Far?

- Når verden er som den skal være igen.

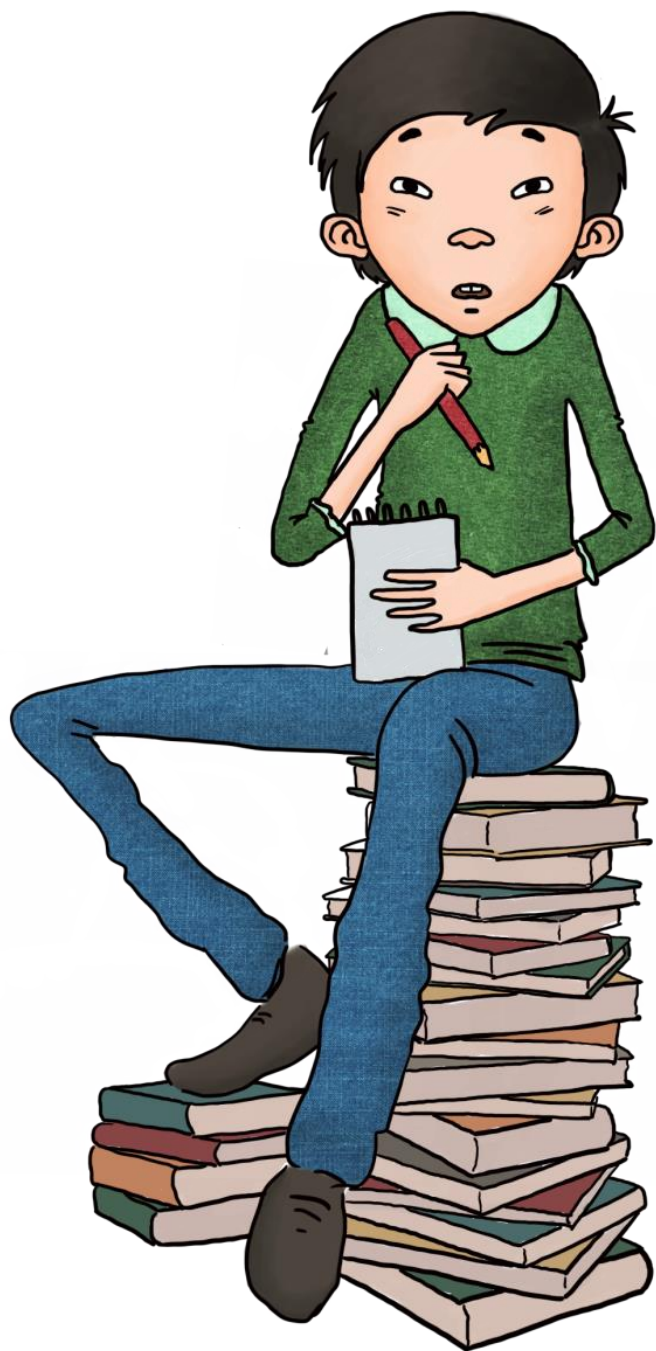
- Hvornår er den det?

- Det er jo det store spørgsmål. Jeg skal se nogle mennesker.

Forhåbentlig kan jeg hjælpe dem. Og når jeg har gjort det, er der forhåbentlig tid til at hjælpe dig blive lidt bedre til det der læseri.

- OK, Far. Det vil jeg gerne.

Far tog afsted, og der gik en hel uge, før der skete noget.

Bille kort fortalt:

Billes højeste ønske er at kunne læse, hvilket Far har hjulpet med. Det er nu næsten lykkedes.

Bille elsker store ord og skriver dem ned i sin helt egen Fremmede Ordbog. Han spørger ofte Far og Farfar, hvad ord betyder.

Far kalder Bille Professor og Sille for Skumfidus.

Da Far var lille, var han stum, men blev slået af en magisk Fremmed Ordbog hos Magiske Madam Blå og kan nu alle ord. Og kan snakke.

Sille er vild og har en usynlig ven, der er virkelig fordi hun kan lide lakridser og det kan Bille ikke.

Farfar er en teknologiforskrækket ældre herre med en motorcykel med sidevogn, der er opkaldt efter sin afdøde hustru Ruth II (Farmor). Farfar har en doven tyk hund, der hedder Bulder.

Billes Opgave:

Husk at skrive nye ord ned løbende. Også hvad de betyder (eller hvad farfar siger de betyder).

Excentrisk (ægsæntisk)

Galmatias

Rørstrømsk (rødstrømsk)

Sentimental (sementimental)

Fikse (fiske)

Danmark ifølge Farfar

Kalundborg (Akt 1)

Kalundborg er et sjovt sted. De har kirker med fem spir der spiller mærkelige molodier og så har de firkantede rundkørsler. Firkantede! Eller havde. Tror de lavede den om. Og så snakker de jysk, hvilket er lidt mærkeligt siden vi er på Sjælland. Og så ved jeg ikke hvad det er politikere har imod færger, men et eller andet må der da være for Kalundborg havde engang tre forskellige ruter. Der gik flere færger til Århus hver eneste dag, som forresten staves med Å og ikke det der dobbelt AA, Bille. Det er snyd. Men der var altså færger til Århus og Juelsminde og Samsø. Nu er der kun en enkelt færge til Samsø. Rimelig sølle.

Rudkøbing (Akt 1)

Langeland og Rudkøbing i særdeleshed er fyldt med lokale tosser, der bor i små huse og alle sammen laver et eller andet ubrugeligt kunst, på nær dem der har en blomsterbutik. Men der er vældig pænt og så har de en gang om året en Frikadelle Festival. Den kan vi godt lide. Og så er der ikke et eneste lyskryds. Det kan vi også godt lide.

Korsør (Akt 1)

Korsør var en gang en rigtig god og vigtig by. Det var nemlig en færgeby. Hvis man skulle fra Sjælland til Fyn så tog man færgen fra Korsør. Men så bestemte politikerne pludselig, at vi skulle have broer over alt, og så lukkede de færgen ned. Hvad er der nu i vejen med færger, om jeg må spørge? Men Korsør har da stadigvæk verdens ældste biograf, der er over 100 år. Den har politikerne da ikke lukket endnu. Der har de vist Olsen Banden mange gange.

Nyborg (Akt 1)

Jeg ved ikke så meget om Nyborg udover at de har et gammelt slot der har brændt en del gange og et stort fængsel, Nyborg Statsfængsel, hvor de stikker af fra hele tiden. Nå ja, de spiller noget teater oppe på en vold, men hvordan de tør det forstår jeg ikke helt, eftersom der skulle bo vaskeægte fugleedderkopper på volden. Der udover er det vist bare ligeså kedeligt som så mange andre provinshuller. Bare med fugleedderkopper.

Brenderup (Akt 2)

Brenderup er bette lille. Atså virkelig mini. Men trailere. Det kan de lave. Brenderup Trailere det er noget kram. Bare synd at de ikke laver dem i Brenderup mere.

Tønder (Akt 2)

Tønder er dejlig. Ikke særlig stor og så snakker de lidt mærkeligt, men de har styr på det dernede. De har Tønder festival hvert år med god gammeldags jazz og så noget folksi halløj og kæmpe julemarked. Men hvorfor de har Tønder et sted og så fem kilometer der fra har en by der hedder Møgeltønder, det har jeg aldrig rigtigt fattet.

Sønderborg (Akt 2)

Sønderborg ligger faktisk to steder. Både på øen Als og så på fastlandet kun holdt sammen af en bro. Lidt tosset. Kunne de ikke bare have gjort det til to forskellige byer ligesom Aalborg og Nørresundby? Og så kan de slet ikke finde ud af det der med navne. Alting hedder noget med Bøl efter i det område - Oksbøl, Ulkebøl, Ragebøl og så videre. Til gengæld har de også et sted der hedder Ballebro. Hihi. Men de er meget glade for deres årlige ringridningsturnering, der er hver sommer. Stor byfest. God mad.

Fredericia (Akt 2)

Jeg tror faktisk aldrig jeg har været i Fredericia. Men jeg tror egentlig også den mest af alt er kendt for at være den del af trekantsområdet. Trekantsområdet kalder man området mellem Fredericia, Vejle og Kolding, fordi de er super gode til at arbejde sammen. Siden kom der alle mulige andre med i samarbejdet, så hvorfor man stadig kalder det trekantsområdet, fatter jeg ikke. Det er jo mere femkantsområdet nu.

Herning (Akt 3)

Herning var i lang tid kendt for ikke noget specielt, men så byggede de en åndssvagt stor boks og kaldte den Boxen, hvor de så hele tiden holder koncerter og messer og den slags. Så nu er den helt vildt kendt for det. Godt for dem. Men jeg har også hørt at de i Sunds, der ikke ligger så langt fra Herning, har set ulve. Så måske ser vi sådan en. Det kunne da være meget spændende.

Holstebro (Akt 3)

Jeg er ret sikker på at Holstebro ligner alle de andre gennemsnitlige byer i resten af Danmark. Tror ikke vi går glip af noget ved ikke at køre derind.

Esbjerg (Akt 3)

Esbjerg har altid været en fiskerby. Før i tiden var det Danmarks største fiskerihavn, men det er der jo heller ikke noget af længere. Nu er det hele færgetrafik og den slags. Sikkert en eller anden politiker der fik en fiks idé. Esbjerg er heller ikke en by, hvor du skal reklamere med at du kommer fra København, med mindre du har lyst til at blive sendt hjem igen i fiskekasser. Derudover er de søde nok.

Randers (Akt 3)

Rander Rander Randers... Ja, hvad ved jeg egentlig om Randers. Den ligger i det, man kalder Kronjylland, som lyder som noget en desperat turistguide en gang har fundet på. Randers er Danmarks sjette største by og har en rimelig grim dialekt, siger folk. Men den er nu ikke så gal, når man først har vænnet sig til den. Og så har de en regnskov midt i det hele. Ja, de er altså sådan inde i to kupler, men en regnskov ikke desto mindre. Og det er der, vi skal hen. Men før I går amok inde i regnskoven, så skal I love mig at holde nallerne fra frøerne. De har verdens giftigste frø derinde, så ikke noget med at slikke på frøer, Sille!

Hanstholm (Akt 4)

Hanstholm er et dejligt sted, ikke mindst fordi det var her de filmede Olsen Banden i Jylland, den med bunkerne I godt kan huske. Men det var slet ikke kun en bunker de filmede i, men hele tre forskellige bunkere og så i et studie tilbage i Nordisk Film. Man kan se noget om det på Hanstholm Museum. De har nogle mægtig fine strande heroppe og så servere Det Gamle Røgeri verdens bedste Stjernesnud. Jo, Hanstholm er nu et dejligt sted.

Nykøbing Mors (Akt 4)

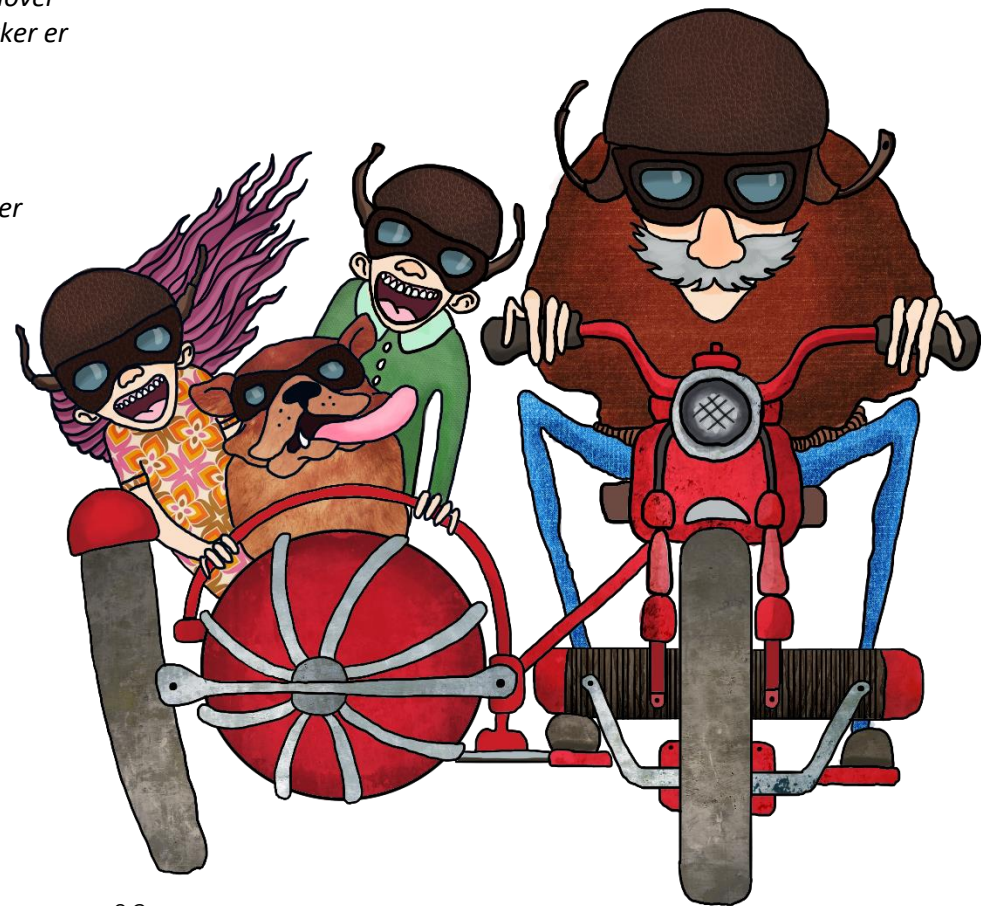
Nykøbing Mors er en gammel og ikke specielt stor by her på Mors. Den er vist mest kendt for at være byen som Aksel Sandemose skrev Janteloven om. Det er sådan en mærkelig lov om, at man ikke skal tro at man er noget og sådan. En rigtig fjollelov.

Vodskov (Akt 4)

Vodskov ligger lige ved Hammer Bakker, der ikke kun er bakker men også masser af skov. Så man skal passe lidt på ikke at fare vild i skoven, for den er stor. Den er til gengæld fyldt med alle mulige seje dyr såsom rådyr og ræve og grævlinge og sådan nogen. Derudover er der vist ikke så meget at sige. Vodskov er lille. Hammer Bakker er stort. Det dækker det vist meget godt.

Vrå (Akt 4)

Den er vist lille og har ikke så meget kørende for den. Men de er sikkert søde de mennesker, der bor der.

Farfars Nimbus Flowchart

